XXXVI. ÉVFOLYAM, 5. SZÁM

Ára: 2,80 Ft

Ludas Matyi

1980. JANUÁR 31.

Sajdik Ferenc rajza

FEBRUÁR MÁSODIKÁN

Misa: Maradok... Bízom benne, hogy enyhülni fog.

Majmolgatunk

Nem tudom, más is észrevette-e: kis hazánk a munkások, a parasztok, a haladó értelmiségiek, valamint az invenciótlan divatmajmolók országa. Hogy a tulajdonosok e negyedik csoportját honnan vettem? Mit mondjak: nem az alkotmányból.

Annak idején, ugye, nálunk járt Peter Brook és színitársulata. Eljátszották a Lear királyt úgy, hogy a szereplőkön bőrjakó feszített. Hazai szakembereink az egész produkcióból ezt az egyetlen mozzanatot találták eltanulásra érdemesnek, minél fogva színházainkban kitört a bőrjakó-korszak. Bőrjakó került boldogra-boldogtalanra. Bőrjakóban flangált Ádám és Lucifer, s még örülhettünk, ha Éván – aki mellesleg igazán nem volt rossz bőr – ha más nem is, legalább a fügefalevél nem bőrből volt.

Majd sorjázni kezdtek azok a külföldi filmek, melyek főcíme négyfelé osztotta a vetítővásznat, illetve képernyőt. A négy rubrikában négy, úgynevezett blickfangos képsor pergett egyidejűleg, váltott „snittekkel". (Lásd: Minden lében két kanál, Kojak, A bűvész stb.) A lehetetlenséggel lett volna határos, ha honi divatmajmolóink nem kapnak az alkalmon. Meg is született annak rendje és módja szerint a „Kisfilmek a nagyvilágból" sorozat úgynevezett kopfja a négyfelé osztott képernyővel, s a négy rubrikában négy, úgynevezett blickfangos képsorral. Igaz, a „snittek" itt nem váltakoznak; de hát miért is követnők mindenben a dekadens Nyugatot, ugyi.

Most azokat a hónapokat éljük, amikor egy-két nyugati show-műsor [illegible]tására a tévénkbeli szinte valamennyi popparádé háromszoros tűzoltó-ügyeletet igényel. Fehér füst gomolyog a rivalda alól, elöl, mögül, a stúdió „Dohányozni tilos" feliratú táblájából, a dalárhölgyek szájából is (énekhang helyett), de még a könyökünkön is. Az az érzésem, hogy a „Habemus papam"-ot jelző eddigi vatikáni fehér füstök összege sem adna ki akkora füstfelhőt, mint amekkorát – mondjuk – az „Egymillió fontos hangjegy" egy-egy szombat esti adása alkalmából élvezhetünk.

Majmolunk, majmolgatunk szorgalmasan. S rendszerint elfelejtjük, hogy az ilyesfajta divathóbortnak is csak a füstje nagy.

Nem a lángja.

Timár György

Szuperológiai jelentés

Nem vagyok az idegen szavak esküdt ellensége, csak akkor szoktam felkapni a fejem, amikor már túl gyakran, sokszor fölöslegesen használnak egy-egy idegen szót, olyannyira, hogy magyar megfelelőjüket csaknem elfelejtjük.

Az utóbbi időben divatba jött például a SZUPER. Autóversenyekről szóló tudósításokban szupergyors autókról olvashatunk, katonai puccsok idején szuper-felfegyverzett szuperelit hadosztályok diadalmaskodnak vagy mondanak csődöt. Maholnap megérjük, hogy a legbizalmasabb barátok szupertu viszonyban lesznek egymással, a legkiválóbb papirt szupergamennek hívják majd, az ínyencek szuperkeltet esznek, főleg, ha szuperszényük tele lesz. A Rákóczi téren szuperkölcsös hölgyek kínálgatják majd szuperényeiket . . .

Nem folytatom. Nekem a szuper szóról először mindig az a rádiókészülék jut eszembe, amely az ötvenes évek elején volt családunk birtokában, s amelyen a Kossuth adása tisztán, a Petőfié az időjárási viszonyoktól függően bejött. Az állomáskereső amúgy dekorációnak számított ezen a készüléken, amely a SZUPER márkanevet viselte. Igaz, azért ezen a rádión hallottam azokat a szuper-közvetítéseket, amelyek beszámoltak akkori szuper labdarúgóink szuper győzelmeiről, amikre ma is boldogan emlékezem, jóllehet, akkoriban még szuper gyermek voltam.

Takarékos korunkban, úgy érzem, érdemes lenne spórolni ezzel a szuper szóval is. Már csak azért is mert a normál olcsóbb, s van a magyar nyelvben a szupernek épp elég normális megfelelője. Kiváló, nagyszerű, különleges, ragyogó – hogy csak néhány példát említsek. De nem is folytatom elmélkedésemet, megyek, megtankolom a kocsimat. Normálbenzinnel jár, de jól szuperál.

Vezda János

Nyílt Brief

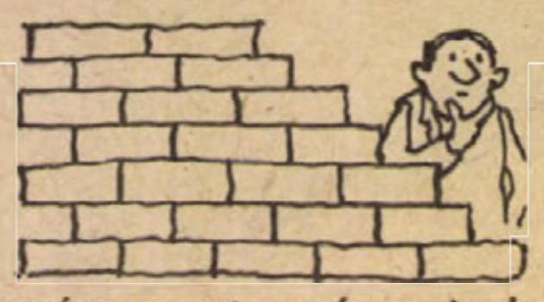
Remélem, soraim jó egészségben találják az újabb szóalkotót, akinek csupán szerény követője lehetek a Nyílt Brief (levél) kiagyalásával. Százezred-, vagy talán milliomodmagammal olvasom a lapokban, hogy valamelyik húsipari vállalatunk húspogácsákat hoz forgalomba, ezeket a hamburger mintájára kaposburgernek fogják nevezni. A magyar fejű és német testű ipari termék nem tudom, milyen kreuzségben kapta ezt a nevet, hiszen lehetett volna Fleischpogácsa is, azt a nem gutját!

Iskolai tanulmányainkból még mindannyian emlékszünk egy Hamburg nevű városra, tőle kapta nevét a hamburger, ami magyarul hamburgit jelent, miként a linzer linzit, a parizer párizsit. Kaposvár németül is Kaposvár, jobban mondva nincs német neve a városnak, tehát: nem Kaposburg, amiből kaposburgert lehetne húspogácsaszaggatóval gyártani. Ezt a lázas fantázianevet tehát kétfelé kell vágni, úgy kell megpróbálni, mit ért belőle a magyar és mit a német vásárló, hacsak . . . nem kezd mind a kettő röhögni. De kiderül ám, hogy az arabok is kapnak ilyet, csakhogy ők marhahúsból – a damaszkuszi könyvelő ránéz a burokra és rögtön tudja, hogy a kaposburger csak magyar termék lehet.

További javaslataim: svédasztalgyár, spanyoler viasz, svájci usánka. Nehogy feledjem: készül a hot dog „kolbászos változata is", ennek neve Hot Würstchen lehetne, igaz? Elvégre az se kutya!

Egyébként nagyon szeretnék személyesen is találkozni azokkal a húskészítményekkel, amelyekről az elmúlt húsz évben kaptunk híradást. Néhány igazolatlanul távolmaradt „hagyományos" is lehet közöttük, nem bánom.

Marthy Barna

Trükkös házak

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy városrendezés és a városban volt sej számos utca és minden utcán sok sarok. Ám az egyik sarkon nem voltak házak, mert az út szélesítése végett lebontották, ami ott állt, aztán mégis úgy gondolták, legyen ott is egy házikó, hiszen a város attól város, ha egymásba érnek a házak, nem pedig ha valami kis levegősség is van benne. Így hát megszületett az elhatározás: légyen e helyen húsbolt, vagy ha úgy tetszik: húsáruház, elvégre nem holmi tanyáról van szó. Légyen, mondták mások, de egy bolt, vagy húsáruház mégsem illetlenkedhet a maga törpeségében a főútvonali utcasarkon, meg amúgy is kell a bolti dolgozóknak öltöző, meg mosdó, meg miegymás, főleg meg egy iroda, hát nosza húzzunk a bolt fölébe gyorsan még egy emeletet, ha meg már az ott van, csak akad vállalat, amelynek most szűk az irodája, az majd besegít az építésbe és betelepül a bolt járulékos építkezéseként létrejött négyemeletes irodaházba, s még csak szó sem érheti az irodaház elejét az ilyesfajta építések tilalmának megszegése miatt, hiszen nem iroda, hanem áruház épült.

Ám a városban volt még számos utca és minden utcán sok sarok, s éppen az előbbivel szemközt is árválkodott egy grund, ahonnan egy nagyobb kutyaólhoz hasonló nyomortanyát végre lesepertek, s ahol most kis terecske alakult ki. Felbillen a sarok, oda a szimmetria, kiálthatott fel valamely illetékes, aztán tárgyalások és fontolgatások után megszületett az elhatározás: ide pedig építtessék egy újabb székház, s hogy gáncs ne érje, legyen az a kisiparosoké, nem kell állami, vagy tanácsi beruházás, a maszekok összedobják a költséget, építési kapacitás is kerül, gyorsan, gyorsan. S mert a lúd kövéren jó, legyen ez az irodaház nagy és impozáns, legyen benne sok-sok iroda, bemutatóterem, miegymás, ha meg nem fér a grundra, hát terpeszkedjék az út fölé is, afatta majd szépen elmegy a forgalom, s mert forgalmas az útkereszteződés, rendőrlámpa is áll a sarkon, nagyon jó lesz, ha a pirosnál várakozó autóbuszok, teherautók, személygépkocsik nem áznak, amíg zöldre vált a jelzés, a benzingőz meg majd a természetes huzat útján kiszellőződik. Meg ez az utat is áthidaló megoldás legalább eltakarja azt az új utcát, amely négy éve még széles volt, most meg lassan beépítik mindenféle térszűkítő elemekkel, a másik végén meg, ahol kis szabad tér volt, szálloda épül a temető bejáratához.

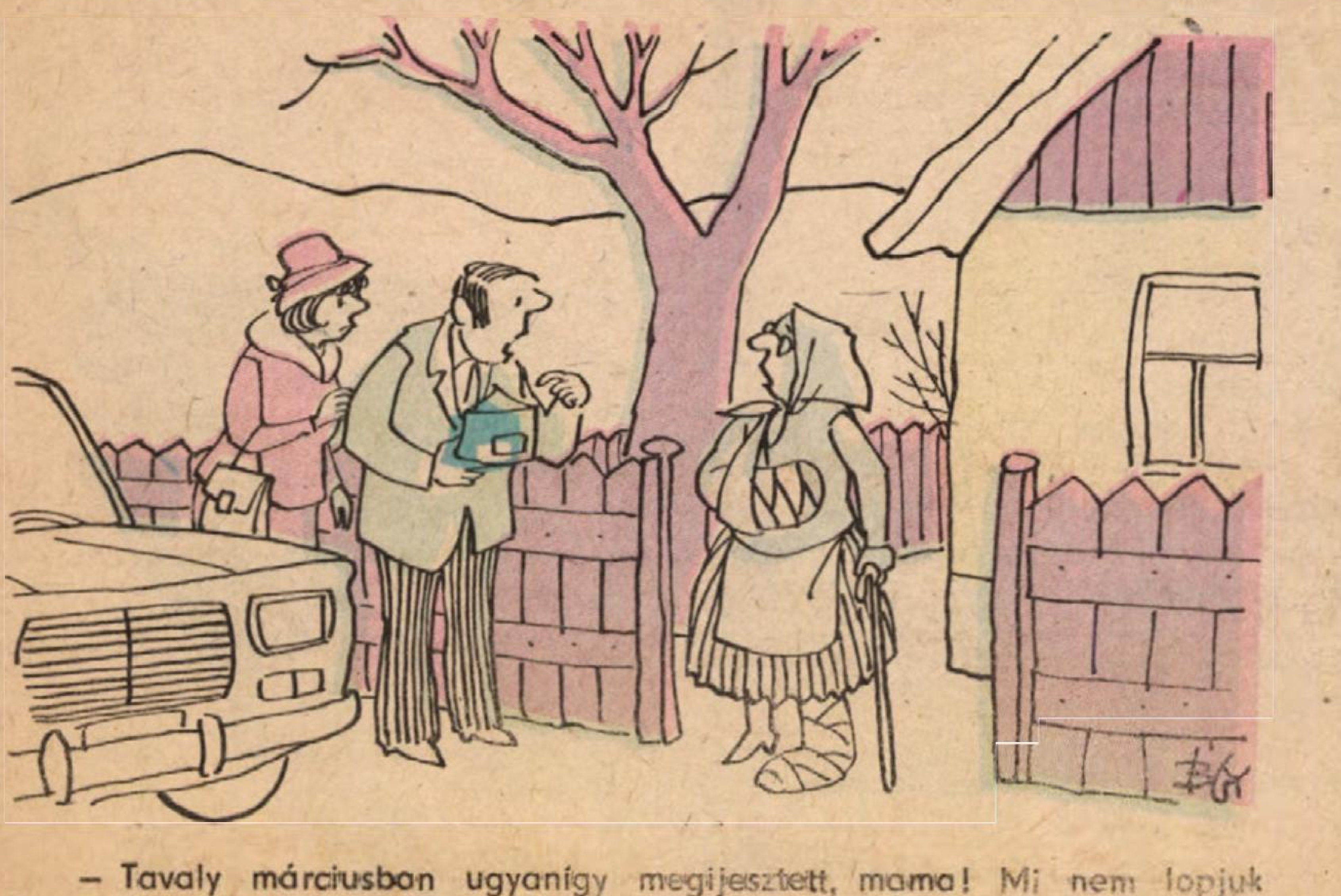
A Hol volt, hol nem volt . . . bevezetés mesére utal. Pedig nem mese ez, gyermek és felnőtt olvasó! Az ország második legnagyobb városában megtalálható.

Benedek Miklós

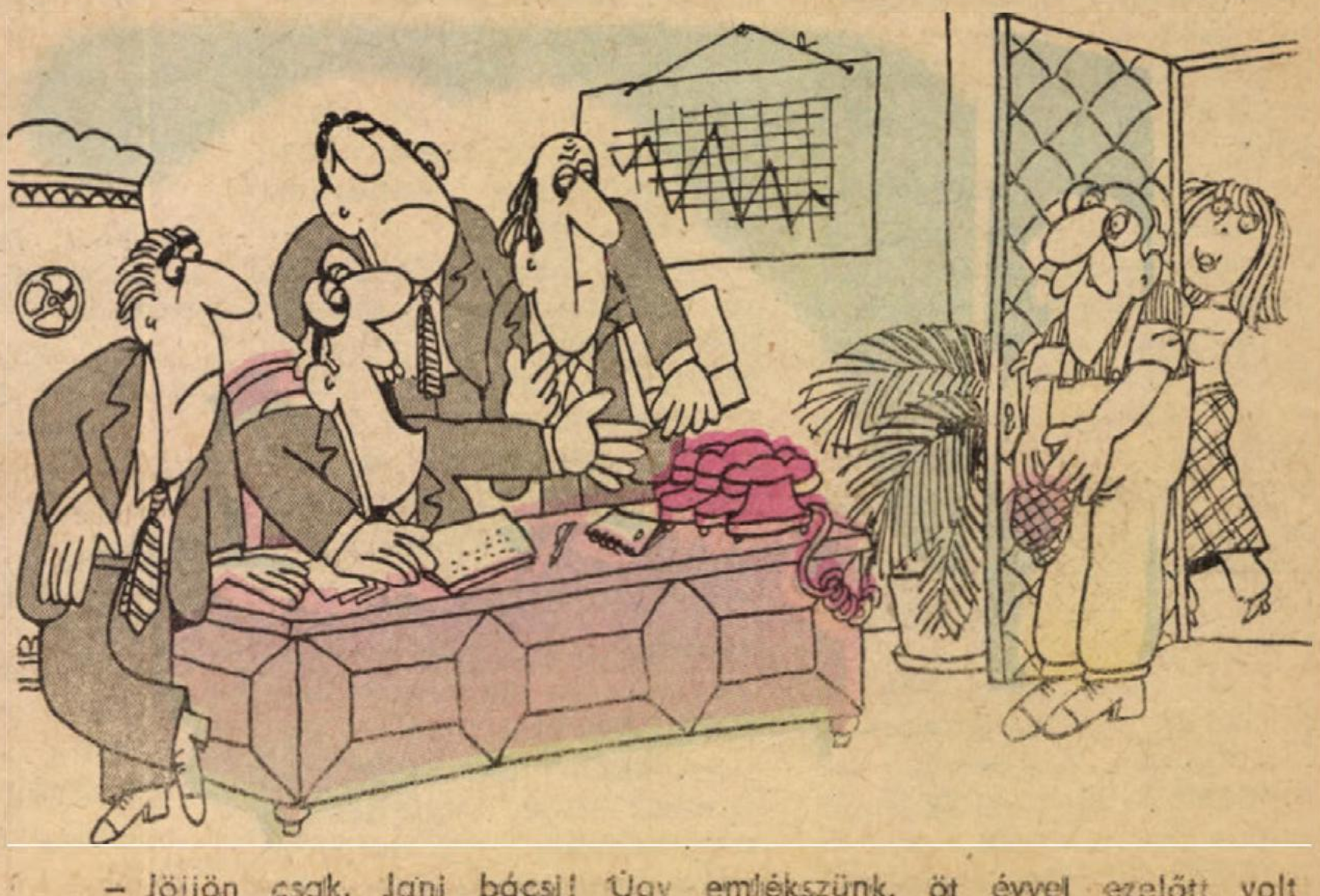
FELEKI LÁSZLÓ:

OLIMPIA

— Halló! Fehér Ház?
— Igen.
— Te vagy az, Jimmy? Szia!
— Szia. Te ki vagy?
— Tracy Caulkins.
— És... mit akarsz?
— Jimmy, nekem van egy olyan érzésem, hogy azt sem tudod, ki vagyok.
— Elnézést, de ha tudnád, naponta hány emberrel...
— Ugyan, Jimmy! Lehet, hogy naponta sok emberrel van dolgod, de ezek közül hány javított világcsúcsot kétszázméteres vegyesúszásban?
— Ezer bocs. Szóval mi van?
— Csak kérdezni szeretnék valamit. Hallom, azt akarod, hogy ne induljunk a moszkvai olimpián. Igaz ez?
— Hát... nézd, Tracy, külpolitikánk sikere érdekében áldozatokat is kell hoznunk.
— Persze, persze. Megértelek, Jimmy. Egy cipőben járunk. El tudom képzelni a lelkiállapotodat. Évekig készültél, és esetleg hiába. Te miben indulnál az olimpián?
— Én semmiben, Tracy, én csak kocogok, de azt is eltiltották az orvosok.
— Értem. Szóval te nem kockáztatsz semmit. De én miért ne induljak?
— Tracy, te még nagyon fiatal vagy a külpolitikához. Meg kell mutatnunk az oroszoknak, hogy velünk nem lehet csak úgy kikukoricázni.
— Világos. Igazán nem szép az oroszoktól, hogy ötven túszt tartanak fogva Moszkvában. Nancy mesélte.
— Kislányom, nem így áll a dolog. Nem Moszkvában, hanem Teheránban tartanak fogva ötven amerikai túszt.
— Teherán? Ne haragudj, Jimmy, nem ismerhetek minden orosz várost.
— Jaj, bébi, Teherán nem Oroszországban van, hanem Iránban.
— Mit nem mondasz! Mit keresnek az oroszok Uránban?
— Iránban, Tracy!
— Szóval ott. De miért szedtek amerikai túszokat?
— Tracykém, nem az oroszok szedtek túszokat, hanem a perzsák.
— Ez érdekes, Jimmy, melletted sohasem unatkozik az ember. És kik ezek a túszszedők?
— Fanatikus mohamedán diákok, akarom mondani, szélsőséges marxista fegyveresek.
— Jimmy, összezavarsz. Most fanatikus muhammad... vagy szélsőséges markista... szóval, tudod. Melyik, na?
— Az attól függ. Naponta változnak a dolgok.
— És mi köze ehhez Mark Spitznek? Hogy kerülnek oda markisták?
— Nem markisták, marxisták. Marx Károlyról van szó.
— Ilyen úszóról nem hallottam.
— Tracy, ne őrjíts meg, az nem úszó, hanem közgazdász és filozófus.
— És miatta ne induljunk az olimpián?
— Kislány, mindent összekeversz! Az afgán kérdésről van szó.
— Mit kérdeznek az afgánok? Hogy lesz-e idén olimpia, vagy nem. Én is ezt kérdezem. Négy év múlva, tizenkilenc éves koromban már vén skatulya leszek.
— Nyugalom, gyermekem. Nem hallottad, mit mondott Mondale?
— Az mit úszik százon?
— Nem úszik, alelnök. És azt mondta, hogy legyen ugyan olimpia, de ne Moszkvában, hanem Montrealban, vagy Münchenben. Ezek olimpiai városok.
— Emlékszem. Montrealban egy csomó ország visszalépett. Münchenben mi is volt? Merénylet? Meg Becky néni, tudod, aki Németországból menekült, azt mondta, hogy volt ott valami söröspince, ahol egy bajuszos krapek... na, mondd csak, Jimmy, te olyan politikus ürge vagy...
— Adolf Hitler, aranyom, de minek az ilyen régi dolgokat előkaparni? Volt, nincs. Most a kommunizmus ellen harcolunk.
— Értem. És az a... Hiller... mi ellen harcolt?
— Például a kommunizmus ellen...
— Értem. De nagyapa azt mondta, hogy ő Hiller ellen harcolt Amerikáért.
— Változnak az idők, Tracy. Most Amerika a kommunizmus ellen harcol.
— Miket vállalsz magadra, Jimmy! Csak így egyedül?
— Ugyan, kislány! Szövetségeseinkkel! Itt van például a kínai kártya, vagyis Kína. Egymilliárd ember! Több ember él ott, mint Texasban. Micsoda szövetséges és micsoda megrendelő!
— Megnyugtató lehet számodra, Jimmy, egy ilyen nagy kommunistaellenes ország.
— Hát, Tracy... hogy úgy mondjam... izé... Kína kommunista ország.
— Hűha! Akkor miért nem az oroszokkal szövetkezel Kína ellen?
— Tracy, a világpolitika nem vegyesúszás. Értsd meg végre, az oroszok beavatkoztak Afganisztán belügyeibe.
— Ez tapintatlanság, megértelek. Kína persze békés ország.
— Azonkívül, hogy nemrég megtámadta Vietnamot, a légynek sem vét.
— Ennek örülök. De miért vagy oda Afpakisztánért?
— Afganisztán, lányom, Afganisztán. Összetéveszted Pakisztánnal.
— Az mi?
— Baráti ország. Mindennel ellátjuk.
— Értem. Ott legalább szeretik az amerikaiakat.
— Eltekintve az iszlamabadi amerikai követség felgyújtásától, a tenyerünkön hordanak minket.
— Azt akarod mondani, hogy nem az oroszok gyújtották fel a követséget?
— Sajnos, nem. Ők Afganisztánnal vannak elfoglalva. És ez a dolog veszélyezteti Amerika biztonságát.
— Nahát, igazán! Persze, mert Afga... szóval ez az ország határos Amerikával.
— Nem, mókuska, Oroszországgal határos.
— Nagyon érdekes dolgot hallok tőled, Jimmy. Jó szöveged van. De miért haragszol akkor az oroszokra?
— Nemcsak én, Tracy. Az angolok is. Csak hallanád Thatcher nénit! Megbélyegzi az újgyarmatosítást.
— Ez túlzás. Azért, mert nekik sohasem voltak gyarmataik, még nem kellene másokat megbélyegezni. Ezek az öreglányok!...
— Tracy, te a sírba viszel. Szaúd-Arábia már kijelentette, hogy bojkottálja az olimpiát. Büntetésből.
— Jimmy, édes, nem lehetne másképpen megbüntetni az oroszokat?
— Másképpen is büntetjük őket. Nem kapnak gabonát.
— Ez nem fair, Jimmy. Kiéhezett úszók ellen nem dicsőség győzni.
— Tracy, takarmánygabonáról van szó.
— Hogyhogy? A másként gondolkozó tehenekről van szó? Talán beavatkoztak Afgan... izé belügyeibe? Ez sem fair. Mit szól ehhez a Nemzetközi Állatvédő Egyesület? Nem ismerek rád, Jimmy. Nekem azt mondták, hogy jó ember vagy, kenyérre lehet kenni, mint a mogyoróvajat.
— Azt sem kapnak. És bonyolult technikai berendezéseket sem.
— Szegények. Kénytelenek lesznek a világűrbe lófogatú űrhajókkal menni?
— Tracy, nem tudok minden kérdésedre választ adni. Hol az az átkozott Zbig? Ilyenkor bezzeg elcsavarog. És különben is rengeteg a dolgom, végezzünk röviden! Mit akarsz tulajdonképpen?
— Úszni a moszkvai olimpián. Győzni szeretnék.
— Én is.
— Nagyszerű! Az olimpián?
— Nem, az elnökválasztáson!

– Tavaly márciusban ugyanígy megijesztett, mama! Mi nem lopjuk ám az időnket!

– Jöjjön csak, Jani bácsi! Úgy emlékszünk, öt évvel ezelőtt volt magának egy javaslata a takarékosságra...

– Milyen kár, hogy a kisfiamat nem engedték el a javítóintézetből az esküvőnkre...

– Szóval mégis megírtad Duciéknak Kanadába, hogy földrengés lesz?!

a szakértő

Nézem ezt a szakértőt. Angol bűnügyi sorozat a tévében, úgy éljek, halálos. Az aszténiás professzor szaporán tépdesi rőt szakállát, ami persze gusztus dolga, mindenféle vegyi folyamatokat hoz létre, szerencsétlen megboldogultak ízléstelen kis darabkáival piszmog, miközben maga is úgy fest, mint aki nemrégiben három napot töltött a víz alatt, masszív vasakkal a lábán. Aztán pokoli agytornákkal kisüti azt, ami a legbambább halaskofa számára is már az első pillanattól kezdve teljesen világos. Hogy az angolkóros lédit nem a galambősz lord küldte boldogabb vadászmezőkre nyolc napon túl gyógyuló baltacsapásokkal, hanem a többszörösen rovott múltú, aki a tetejébe még rondán bandzsít is. Továbbá, hogy a lóarcú madonna nem az orpingtoni baromfipiacon aranyérmet nyert tenyészpulyka leánya, hanem — mit ád a kémia — a mamájáé.

Nos, a szerencsés véletlenek ritka összjátéka folytán módom nyílt, hogy elképzeljem a szakértő egyetlen pesti nyomozását.

— Őrizzük meg nyugalmunkat! — mondta szakállát cibálva. — Most felderítem, ki a fiúcska apukája.

— Kikérem magamnak! — kiáltott a fiatal anya és a nagyobb drámaiság kedvéért magához szorította a porontyát. — Ez a legnagyobb disznóság!

— Helyes — bólintott a szakértő. — A tudománynyal bízvást lehet ordítozni, mert a tudomány önmagában vak, süket és néma. De én megszólaltatom...

Ivott egy meszelyt a görebből, aztán kiment a konyhába. A szerelő a vízvezeték alatt guggolt. A szakértő odalépett hozzá és hátulról lehúzta a nadrágját. A szerelő felpattant, beverte a fejét a vízvezeték aljába és ettől egy kicsit szédelegni kezdett, ami már önmagában gyanús volt.

— Maga megőrült?! — kiáltotta lila füllel.

— Nem az én asztalom — mondta a szakértő. — Azt majd eldönti kollégám, a törvényszéki elmeorvos.

— Miért húzta le a nadrágomat?!

— A tudomány érdekében. Ha a jobb tomporán két hüvelykkel az amanullah konvertebrata alatt egy szömörce formájú antibifokális szuperstigmata van, ön a gyermek atyja.

— Ezt visszautasítom! Nekem nincs semmiféle olyan... ööö...

— Azt látom. Csakhogy ez önmagában semmit sem bizonyít. A bűnözők agyafúrt emberek. Price, nézzen utána, nem hagyta-e a gyanúsított a szömörce formájú antibifokális szuperstigmatáját a kocsijában?

— Már unánanéztem — mondta a dagadt asszisztens. — A gyanúsítottnak nincs kocsija.

— Akkor nem is lehet a fiúcska atyja. Legfeljebb a nagymamája. Az antibifokális szuperstigmata hiánya ugyanis, mint tudjuk, csak női ágon öröklődik. Méghozzá girigárévál.

A szenet hozták. A szakértő odament a kosaras emberhez.

— Uram, mit szólna, ha egy szeletkét kimetszenék a májából?

— Pofoncsapnám, hogy leégne a szakálla.

— Helyes, a tudományt lehet pofozni, mert attól is csak burjánzik. Lenyúzott arcbőrömet ugyanis ultramikroszkopikus vizsgálat alá vetve kétségkívül felfedezhetném rajta az ön ujjlenyomatát, miáltal megvetném a pofadaktiloszkópia alapjait. És ugyanakkor bebizonyosodnék, hogy...

— ... hogy tőlem kapta a pofont, mi?

— Korántsem. Talán éppenséggel a madagaszkári tűzoltózenekar nagydobosától.

— Hogyhogy?

— Nézze kérem, a tudomány már kezdeti fokon mindent be tudott bizonyítani. Később mindennek az ellenkezőjét is. Ma már akármiről be tudjuk bizonyítani, hogy az ellenkezője sem igaz. Egyébként ön amúgy sem lehet a fiúcska atyja. Ön ugyanis szenesember létére teljesen fekete, a fiúcska viszont átlátszóan fehér bőrű.

Ebben a pillanatban harsány bömbölés zendült a szobából. A szakértő felrezzent.

— Halló — mondta —, miért ordít az a srác?

A fiatal anya hangja fáradt volt.

— Mert elvettem tőle az üveget.

A szakértő elgondolkodott.

— Elveszik tőle az üveget és erre rögtön ordítani kezd...

Felderült az arca.

— Megvan! Az én fiam!

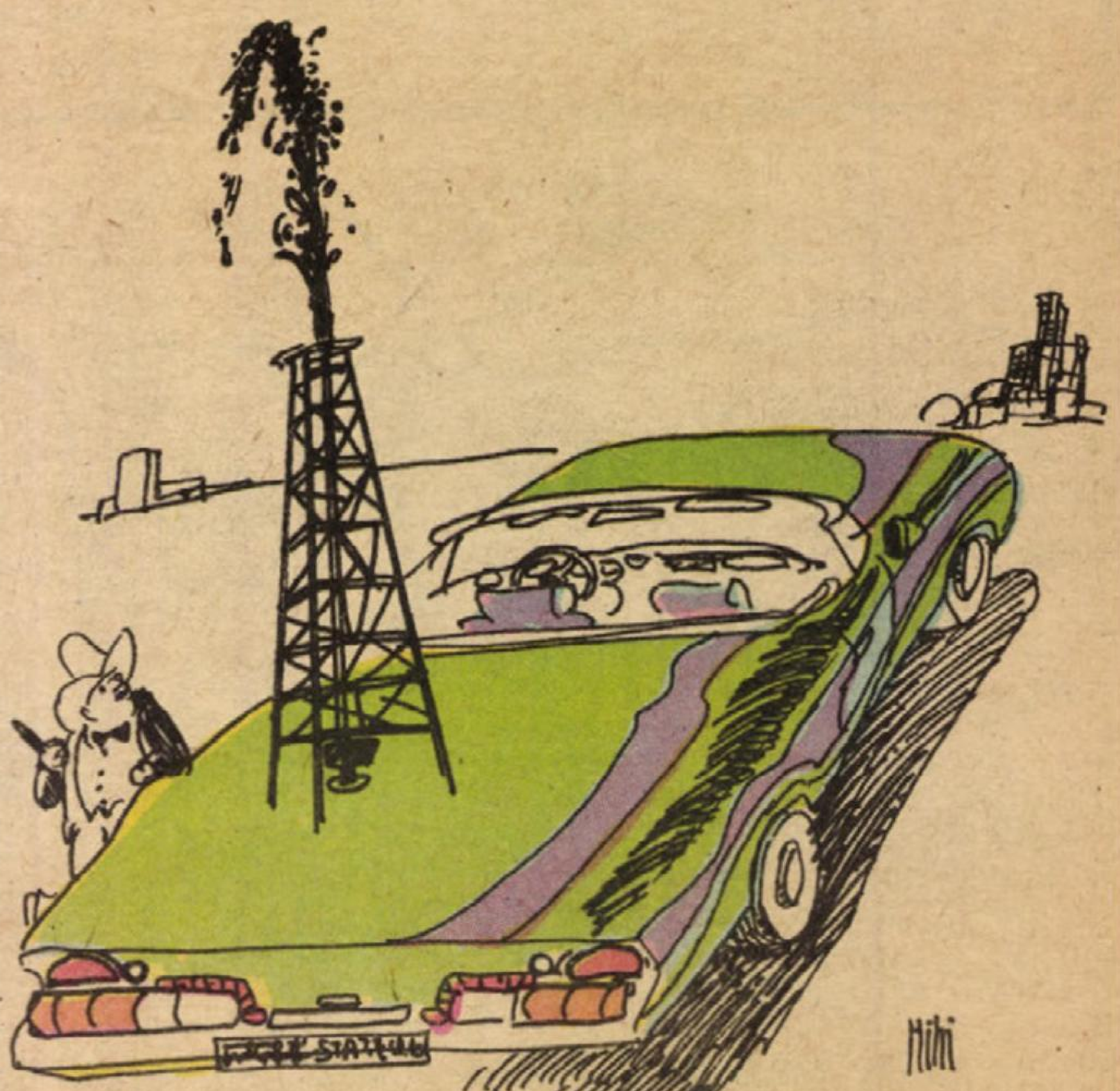
Peterdi Pál

MAGÁNY

– Ha én nem mennék folyton pénzt kérni, órászám rám se nyitnák a szüleim az ajtót!

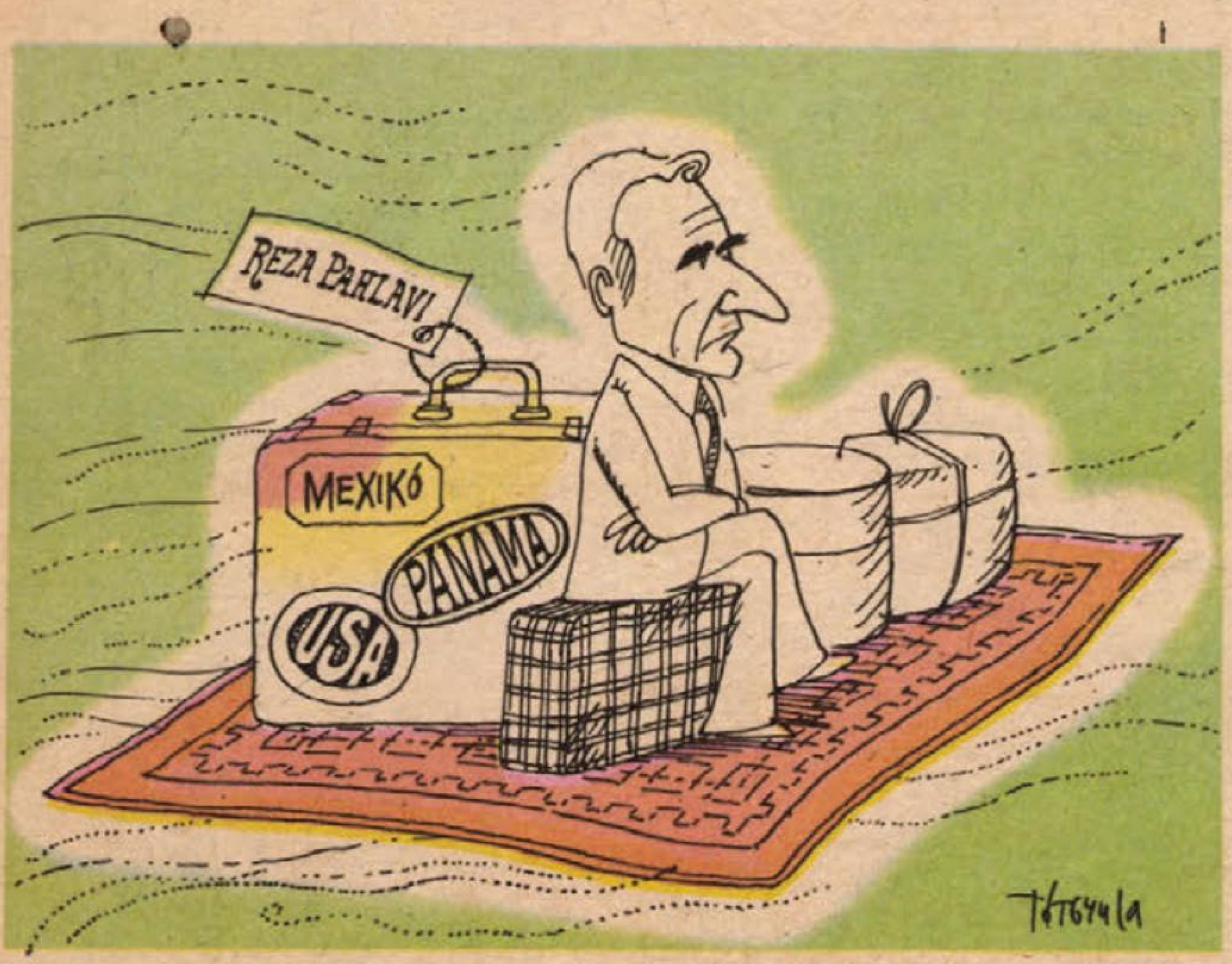
NYERSANYAGFORRÁS

A HÁZALÓ

PERZSASZŐNYEG

Főzőcske

Sohasem értettem, miért van olyan nagy sikere a nőknél Géza barátomnak. Finoman fogalmazok, ha azt mondom: nem egy Adonisz. Ugyanígy nem értem Kálmán szenzációs nőügyeit. Jó fiú, rendes fiú, de Michelangelo Dávid-szobrával még véletlenül sem lehet összehasonlítani: jó fiú, rendes fiú, de semmi több. Mi hát a titkuk? Irigykedve figyeltem őket: mi az, amivel meghódítják a nőket?

Egyszer aztán rájöttem. Társaságban voltunk, szép nők társaságában, és meghallgattam Géza és Kálmán párbeszédét. Megpróbálom pontosan visszaadni a dialógust, de az esetleges tévedésekért előre is elnézést kérek.

Géza: Mondd, te hogyan csinálod a szilárdsomlyói kapusztát? Tejföllel vagy majoránnával?

Kálmán: Retekkel.

Géza: Retekkel és virslivel.

Kálmán: Virslivel, de a virslit előbb megspékelem szalonnával.

Amikor idáig jutottak a párbeszédben, máris körülállták őket a nők.

Géza: A szalonnát én is szeretem, de szalontüdőben, tejfeles, sajtos lében.

Kálmán: A kapuszta csak mákkal jó, és utána fél óráig dinsztelem az ürücombot.

Géza: Fél órát? Az nagyon kevés. Nem puhul meg eléggé.

A nők áhítattal hallgatták a receptváltozatokat és tisztelettudóan egyre közelebb húzódtak a férfiakhoz, Gézához és Kálmánhoz.

Kálmán: A somlyószilárdi kapusztát ismered?

Géza: És te a kapusztai sólyomszilárdit, szilvalekvárral?

Kálmán: Szilvalekvárral? Te megőrültél! Káposztával! Úgy az igazi!

Géza: Talán káposztás lekvárt akartál mondani? Mert úgy még el tudom képzelni.

Kálmán: Tonhalat teszel bele?

Géza: Igen, de előbb ledarálom a halat. Ha egyszer megkóstolod az én kapusztaszilárdi somlyómat, megnyalod utána mind a tíz ujjadat.

Az egyik nő Kálmán mellé állt és belékarolt, a másik nő pedig lekuporodott Géza lába elé és felnézett a férfira.

Kálmán: Te hogyan csinálod a kapusztás szilárdit? Somlyóval?

Géza: Isten ments! Az elveszi a szósz ízét.

Kálmán: Milyen szószról beszélsz? A kapusztás szilárdit kemencében sütjük és óránként meglocsoljuk vörösborral.

Géza: Tifelétek. Én a receptet még anyámtól tanultam. A kapusztás szilárdi szósz nélkül olyan, mint a szikkadt göngyöle eperlevél nélkül.

A két főzni tudó férfi, a két szakember megbűvölte a nőket. A Kálmán mellett álló csinibaba átölelte a férfi vállát és időnként belecsókolt a fülébe. A másik barátom sem unatkozott. A lábánál kuporgó nő belekapaszkodott Géza kezébe és a gyomra szerelmesen korgott.

Kálmán: A szikkadt göngyölét én káposztával készítem. A receptet Kapusztán tanultam.

Géza: Azt edd meg te! Mi lehet abban a jó?

Kálmán: Mert a kapusztába pálinkás pogácsát morzsolok.

Géza: Szilárdi majoránnát nem teszel bele?

Kálmán: Csak szilárdot, de nem sokat. Maximum egy kilót.

Géza nője felállt ülő helyzetéből és valamit a férfi fülébe súgott. Mire Géza azt felelte: „Jól van, szívecském, azonnal elmegyünk, illetve ellógunk...”

Kálmán: No, egyszer meghívlak egy palacsintás, tejfölös szilárdira... Akkor majd megtudod, hogy nem éltél hiába...

Géza: Én a töltött szilárdira esküszöm. Egyszer majd meghívlak. Majd megtudod, hogy mi a jó! Most mennem kell...

Kálmán már nem tudott válaszolni. A nő magával hurcolta. Zsákmányul ejtette. De a zsákmány nem tiltakozott. Hagyta, hogy elhurcolják.

*

A történethez még csak annyit: a barátaim nem tudtak főzni, de mire a nők rájöttek, hogy őket főzték meg, már beletörődve rágcsálták a vendégváró kekszet.

Mikes György

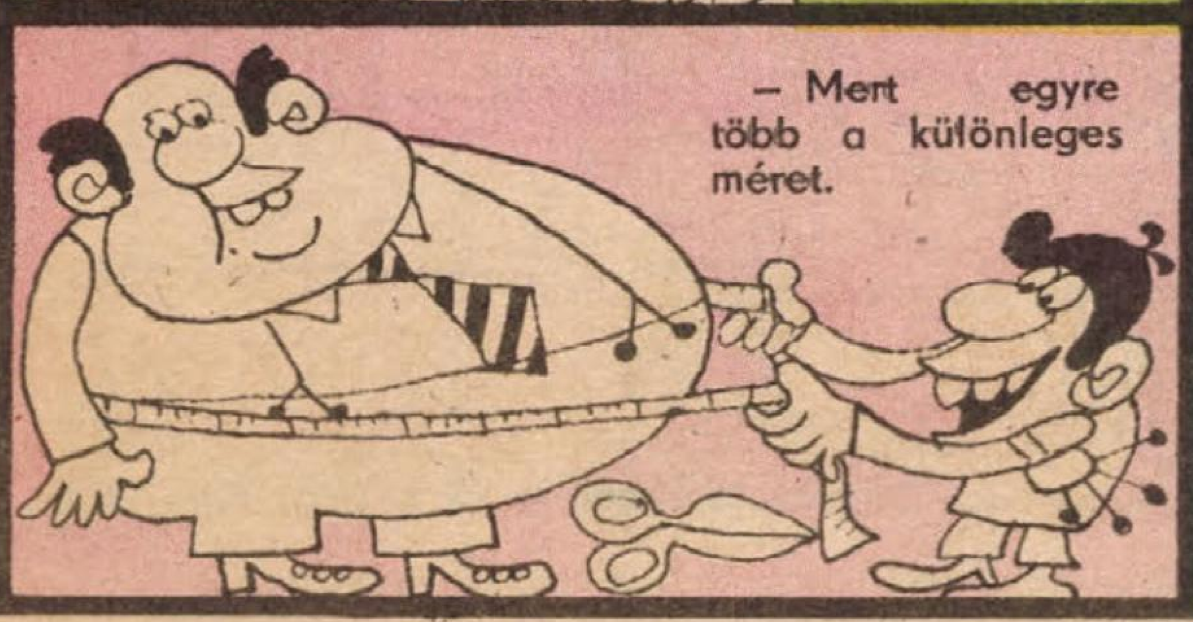

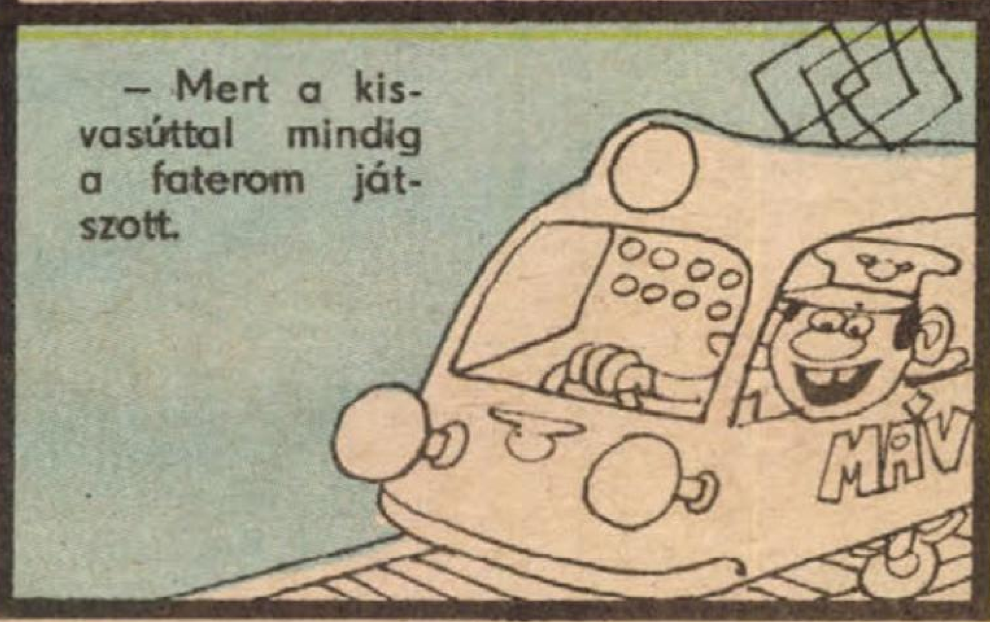
MEGKÉRDEZTÉK A TANULÓKAT:

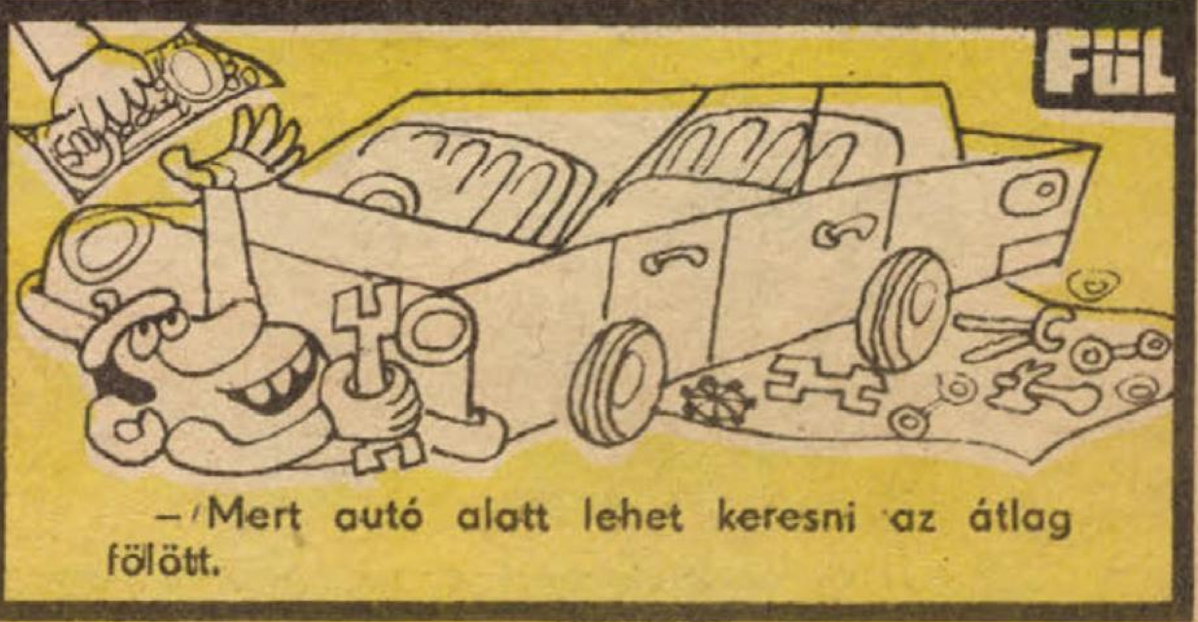
Miért ezt a szakmát választották

Kétszázötven II. és III. éves szakmunkástanulótól kérdezték meg a Tudományos Akadémia Pszichoió- zájuk közel állók véleményét. Kézenfekvő a következtetés is: helyesen járnak el azok az iskolák, mun-

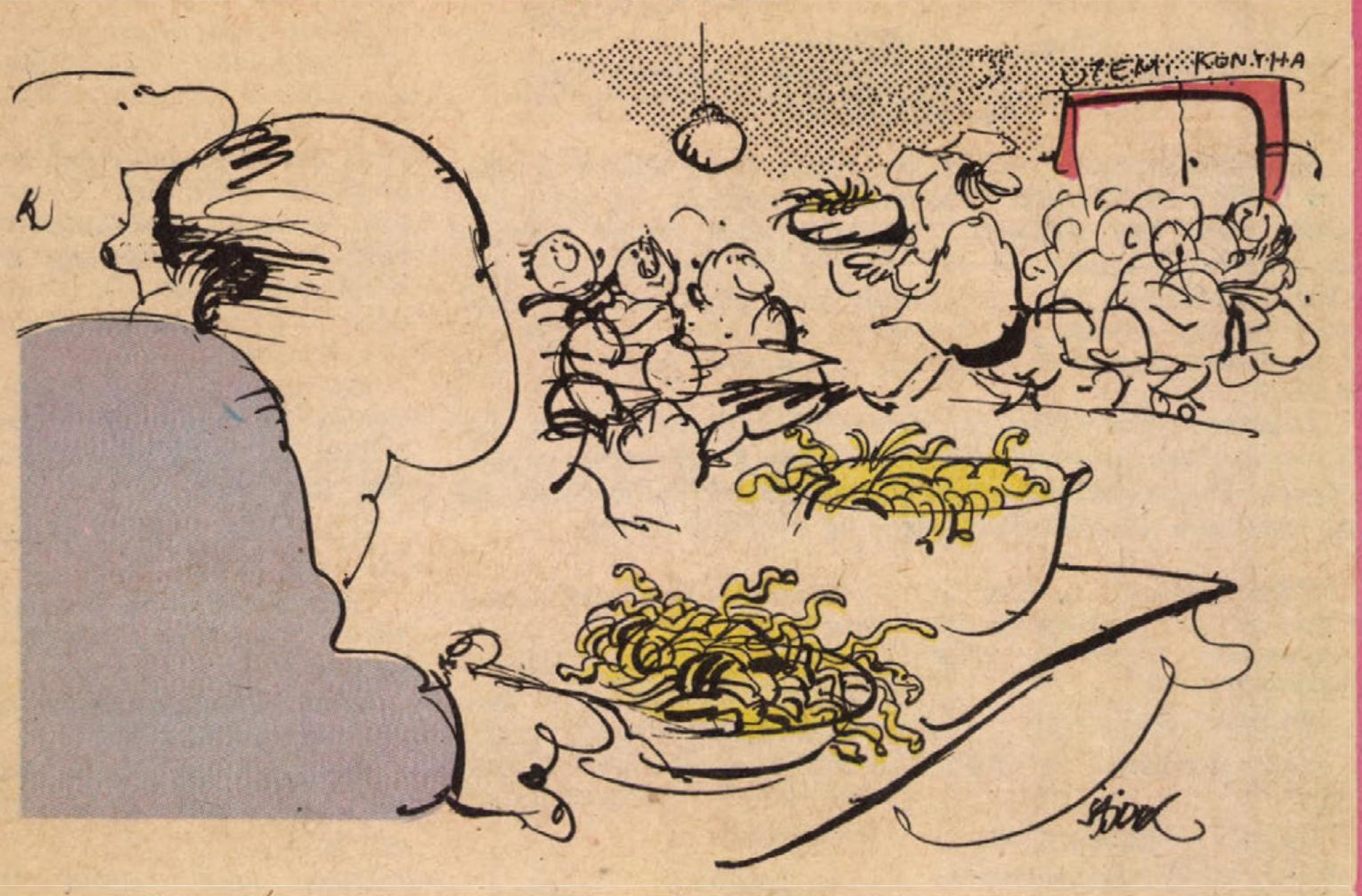

ÜZEMI KONYHA

– Lehet, hogy az olaszok nem vettek át egy makaróníszállítmányt, hogy már két hete ezt esszük?

HANGVERSENYEK A MÚZEUMOKBAN

– Ha nem fogadják el a képemet, hegedülni fogok!

Diagnózis

A beteg félszegen lépett be a rendelőbe. Még jóformán az ajtóban állt, amikor az orvos fáradtan kérdezte:

— Neve? Munkahelye? Panasza?

A beteg közelébb lépett.

— Maradjon ott, kérem — szólt rá riadtan az orvos. — A panaszait onnan is elmondhatja. Látja, nincs nővér, kidőlt. Engem is kerülget a nyavalya...

— Igenis — szólt a beteg megilletődötten. — Nehezek a végtagjaim, doktor úr, és állandóan fáj a fejem.

— Nehezek a végtagjai, azt mondja? Hát még nekem milyen nehezek a végtagjaim. Ezek már nem is végtagok, hanem átázott homokzsákok.

— És a fejem...

— Homlokból indul és kúszik a fejtető felé, ugye?

— Pontosan, doktor úr.

— Szakasztott mint nekem. Iszonyúan fáj.

— Doktor úrnak is?

— Is? Nekem fáj csak igazán, barátom. Mi a foglalkozása?

— Mángorlógép mellett dolgozom a ruhatisztítóban.

— Boldog ember. Maga csak mángorol, mángorol. De engem mángorolnak. Egyetlen rendelésen 180—200 ember mángorol végig. Ebben az állapotban.

— Nem könnyű a doktor úrnak sem. A torkom is kapar.

— Magának csak kapar? Nekem karistol, szúr, mint a smirglipapír. És közben itt kell ülnöm, gyógyítani olyanokat, mint maga is, akik nálam sokkal kevésbé betegek. No, jöjjön hát közelébb...

A beteg odament.

— Áááá! — mondta az orvos.

— Áááá! — a beteg kitátotta a a száját.

— Maga most ne ázzon, hanem nézzen bele a torkomba.

A beteg belenézett az orvos torkába.

— Ott... hátul... mintha egy kicsit piros lenne...

— Hát persze, hogy piros. Két hete tart a járvány. A kollégám kidőlt, a nővérke kidőlt, egyedül tartom a frontot. Gyulladt torokkal. Mondja, nem szomorú ez?

— Bizony az, doktor úr.

— De mit lehet tenni? — A fejéhez kapott. — Jaj, belehasított!

— Homlokban? — aggódott a beteg.

— Nem, most a halántéknál.

— Megmasszírozhatom? — kérdezte a beteg félénken.

— Nem bánnám — sóhajtott az orvos. Amíg masszírozták, kéjesen nyögdécselt.

— Gondolja, hogy ez jót tesz?

— Azt hiszem, doktor úr... Az apósom felcser volt katonáéknál, ő mondta, hogy ez többnyire segít.

— Igen, néha a népi gyógymód nem rossz. Persze, ha idebent — a sztetoszkópjával a mellkasára bökött — minden rendben van. — Lemondóan sóhajtott. — De kérdés...

— Doktor úrnak ott is fáj?

— Már miért ne fájna? Ilyen tempó mellett? Csaknem kétszáz beteg egy nap, segítség semmi. És ilyen állapotban. Hallgassa csak!

— Mit?

Odanyomta a beteg fejét a mellkasára.

— Puszta füllel is meghallhatja. Na? Mit hall?

A beteg fülelt egy darabig.

— Dobog. Azt hiszem.

Az orvos ingerült lett.

— Ó, ezek a laikusok. Dobog, dobog, de hogyan dobog? — A beteg kezébe adta a sztetoszkópot.

— Így jobban hallja. Nem hall aritmiát?

— Az micsoda?

— Amikor dobog, de rendetlenül. Idegesen. Kihagy. Zörejes.

— Azt hiszem... hallok valamit... — motyogta a beteg.

Az orvos leroskadt a székbe, a kezébe temette az arcát. A beteg megsajnálta, végigsimította az orvos szőke üstökét. Jószerivel a fia lehetne.

— Nem kell azért elkeseredni... Kímélje magát. Lefeküdni. Kalmopirint szedni. Jövő héten benézek és el tetszik mondani, jobban érzi-e magát.

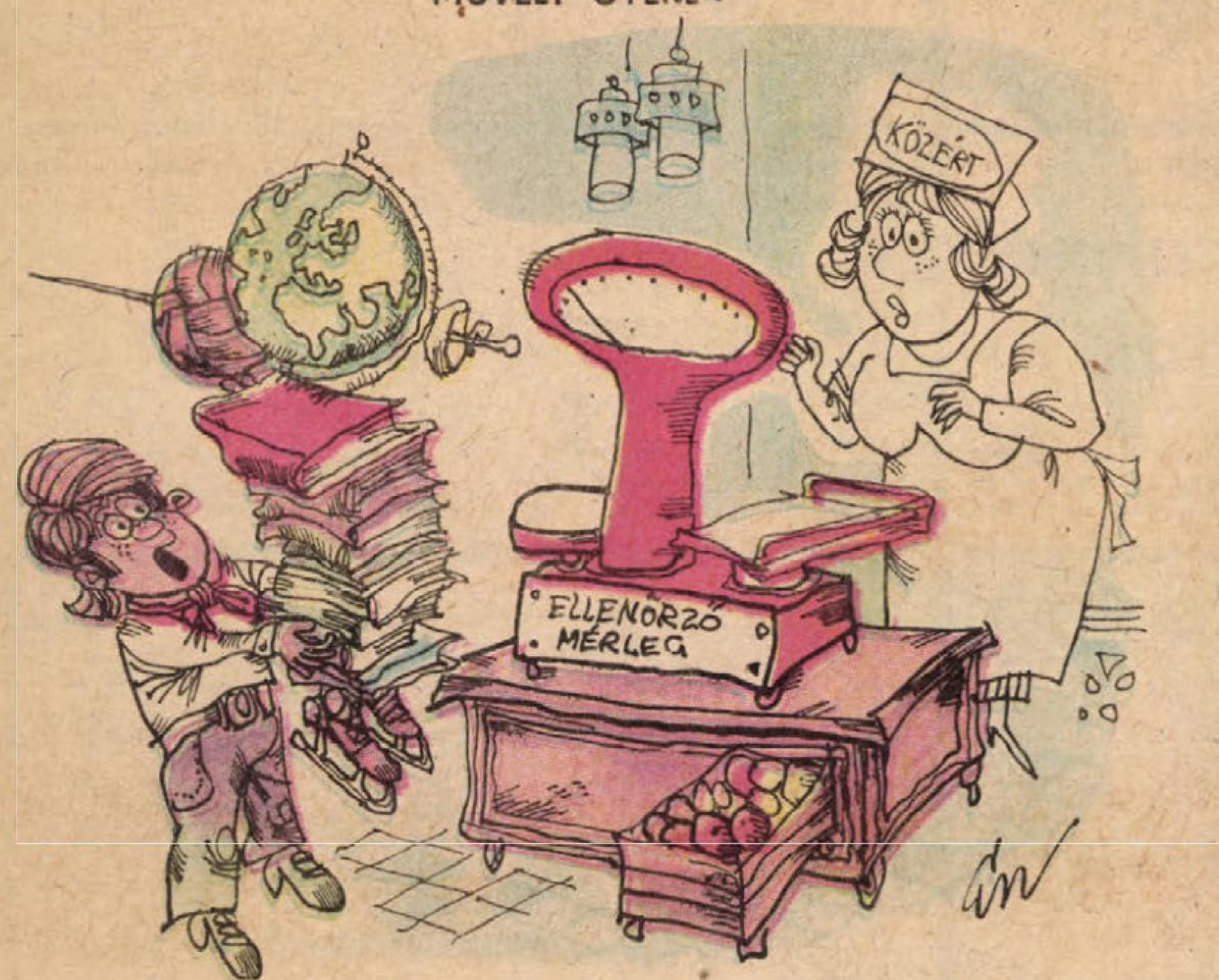
Észrevett az asztalon egy doboz cigarettát, beledobta a papírkosárba.

— Ezt pedig meg ne lássam többé!

Azután kilépett a folyosóra, ruganyos léptekkel átvágta magát a tüszkölő, krákogó embercsomón. Makkegészségesnek érezte magát.

Novobáczky Sándor

MŰVELT GYEREK

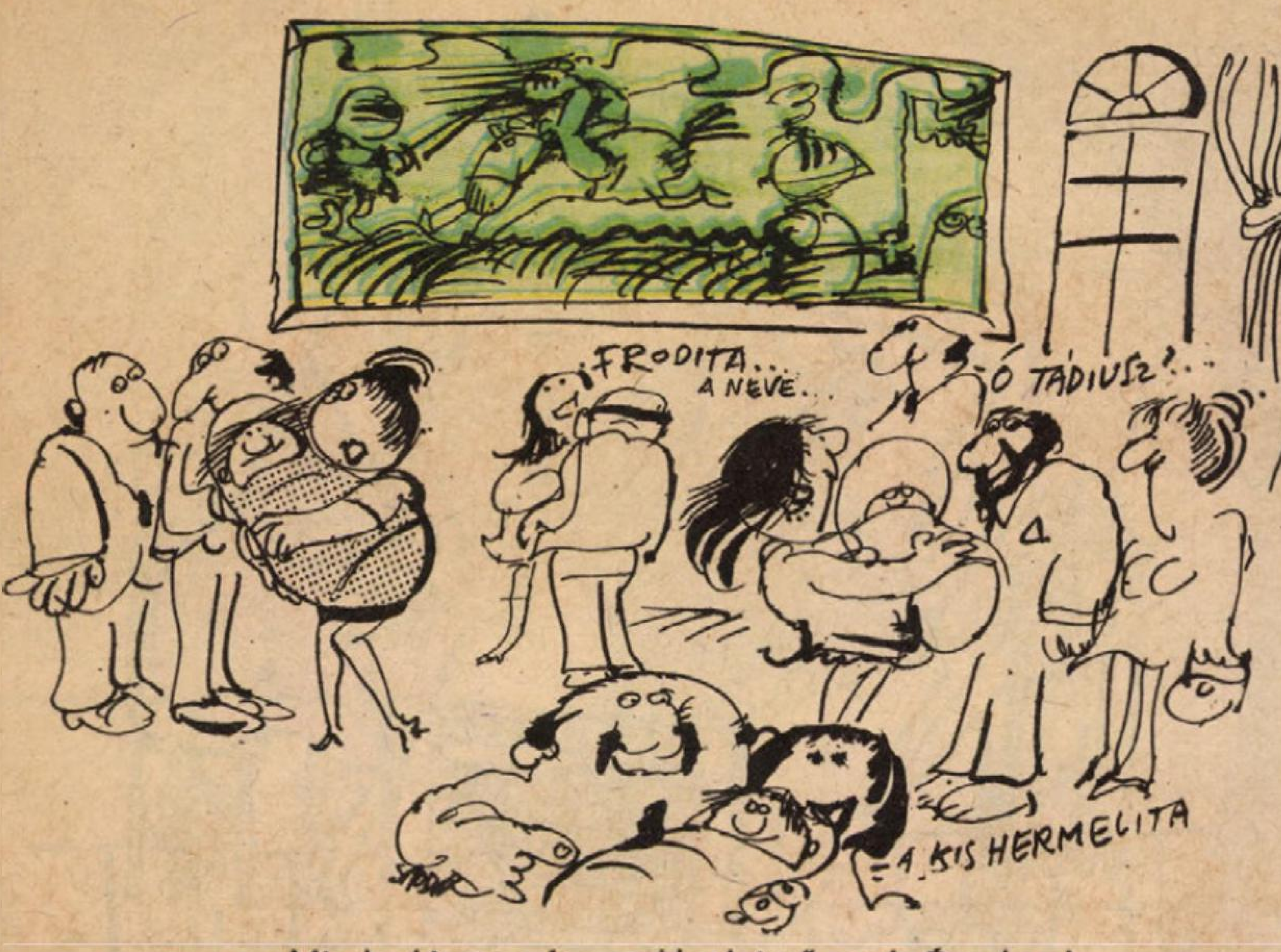
– Tessék utánanézni, mert az az érzésem, hogy túl vagyok terhelve...

VILMA NÉNI

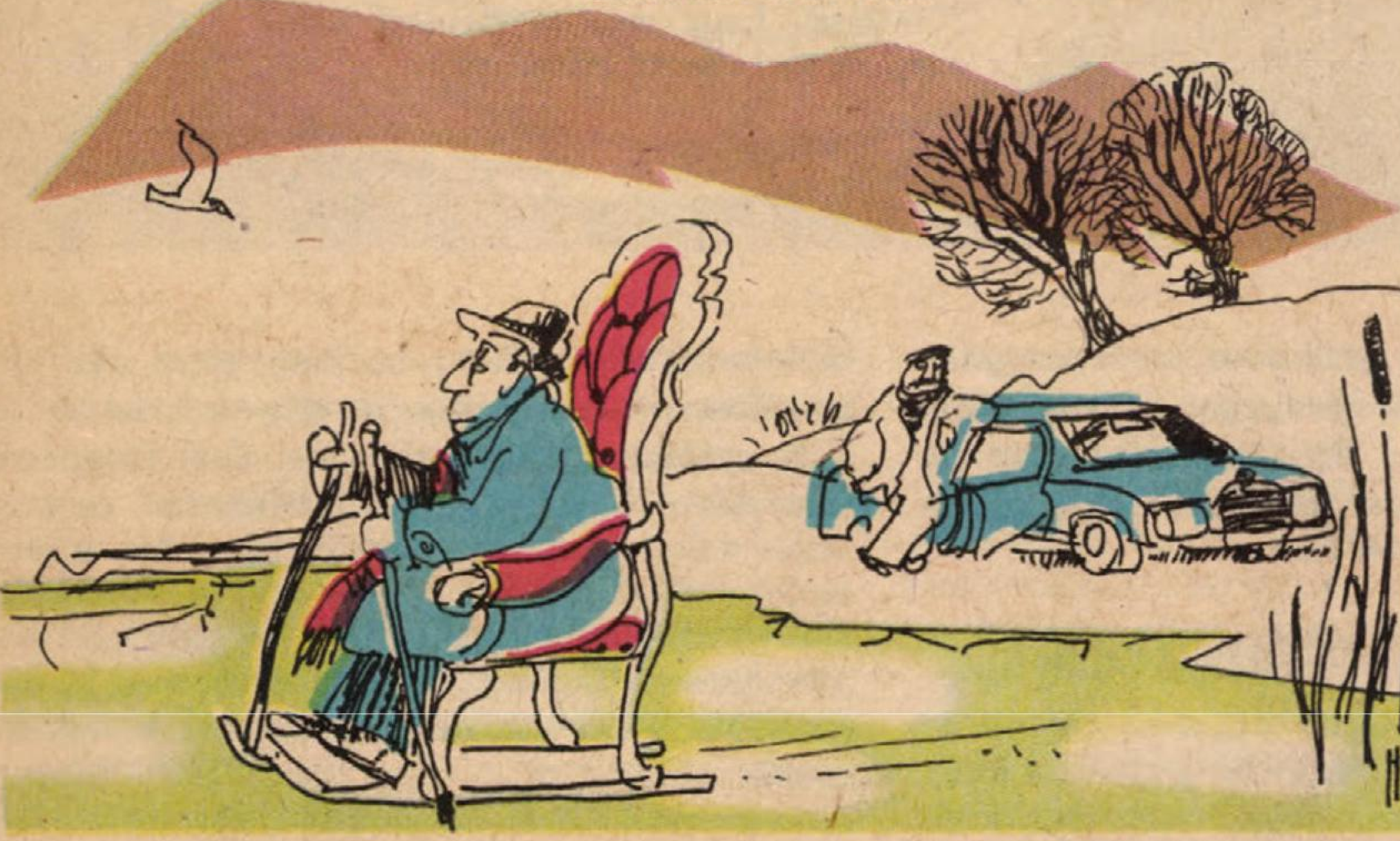
– Már előre örülök, milyen sok hajdani támogatója és barátja kerül elő idén József Attilának!

NÉVADÓ ÜNNEPSÉG

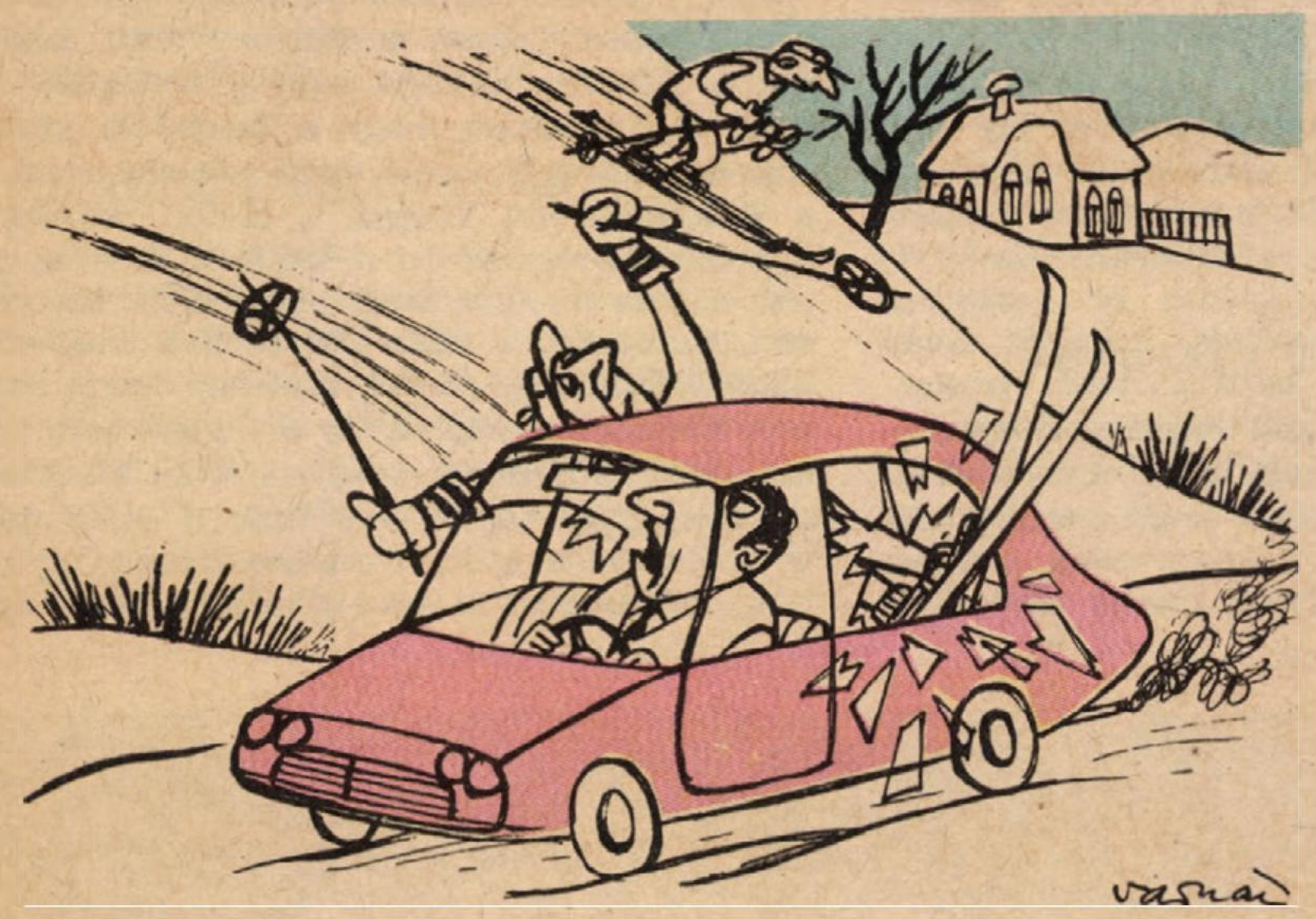

– Mindenki meg fog pukkadni: ő csak Éva lesz!

STÁTUSZ-FAKUTYA

SíPARADICSOM A BUDAI HEGYEKBEN

AZ ÁLTUDOMÁNY VÉDELMÉBEN

Évek óta folyik már a csata, és nincs, aki igazságot tegyen.

Az áltudományos újságíró azt írja, hogy Roza Kulesova lát a bőrével, még a színeket is látja, folyékonyan olvas. És hivatkozik Edvard Naumovra. Mármint az áltudományos.

Erre a tudományos újságíró megírja, hogy közönséges csalásról van szó, és hivatkozik Lebegyevre. És mellékesen megemlíti, hogy Naumovot két évre ítélték csalásért.

Az áltudományos újságíró szerint Ivan Vasziljevics Petrjanov akadémikus a minap megvizsgált valami hajszerű anyagot, megállapította, hogy az semmiféle földi anyaggal nem azonosítható, következésképpen idegen bolygóról jött lények hozták magukkal.

Egy frászt, szögezi le ezzel kapcsolatban a tudományos újságíró, őt a fent említett akadémikus személyesen hatalmazta fel annak közlésére, hogy semmiféle ilyen vizsgálat nem történt.

Aztán itt vannak vagy nincsenek itt az UFO-k.

Amcsi, olasz, spanyol fotókat mellékel cikkéhez az áltudományos újságíró, annak bizonyítására, hogy röpködnek fölöttünk ismeretlen micsodák.

Ezek fotó-trükkök, legyint a tudományos.

Következik a Bermuda-rejtély.

Az áltudományos újságíró fölsorolja, hogy az utóbbi évtized alatt hány csatahajó, repülőgép, vitorláshajó, bicikli, görkorcsolya tűnt el e térségben szőröstül-bőröstül, de a tudományos újságíró csak kacag, mint Kund Abigél, merthogy nem annyi jármű tűnt el, és amelyek eltűntek, azok is egészen máshol tűntek el, illetve nem is tűntek el, hanem természetes halállal haltak meg.

Anyagból való a lélek is, véli az áltudományos újságíró, és bemutatja Kirlián híres felvételét, amelyen tisztán látható egy lélek, oldalnézetben.

Hohó, kiált fölháborodottan a tudományos, ez nem is lélek, hanem tíz deka négyhúszas ementáli sajt még az árrendezés előttről, és nem is profilból, hanem szemből.

És így tovább, és így tovább, ki tesz köztük igazságot?

Én.

Nekem az áltudományos cikkek sokkal jobban tetszenek, mert érdekesek, csak úgy futkározik a hideg az ember hátán, amikor azokat olvassa. Ezért elnézem nekik, hogy alighanem hazudósak picit.

De hát ilyesmi nemcsak áltudományos írásokkal fordul elő.

Inkább ott a bibi, hogy az áltudományos újságírók olykor nem jó példákkal hozakodnak elő. Mindig másutt, másokkal történnek a csodák, gyakran térben is, időben is távol. Sokkal hatásosabb lenne, ha friss és helybeli esetekkel igazolnák tételeiket.

Megteszem helyettük én.

Példa arra, hogy idegen égitestről érkezett lények tartózkodnak köztünk. Időpont: 1980. január 14. Színhely: Budapest, Váci utca, járdarész egy szőrmeüzlet előtt. Csillogó szemmel bámul egy bundacsodát a kirakatban mellettem egy ifjú hölgy. Aztán kísérője füléhez hajol, súg valamit. „Te a Holdban élsz!" — jelenti ki erre határozottan a férfi, kinek szavában annál kevésbé van jogunk kételkedni, mert katonatiszt az illető.

Példa arra, hogy a bőrrel lehet látni. Időpont: 1980. január 15.,

színhely a Szikra mozi előcsarnoka. Két rozmárbajuszú fiú beszélget, én akaratlanul hallom:

— A Pötyi alapjában jó bőr.

— Oké, de kancsal, azt elismered?

Amaz bólint, az áltudományos tétel bizonyítva, mert csak az a bőr lehet kancsal, amelyiknek szeme van! Akinek-aminek meg szeme van, az lát!

Utolsó példám — mai. És azt támasztja alá érzékletesen, hogy a lélek anyagi természetű.

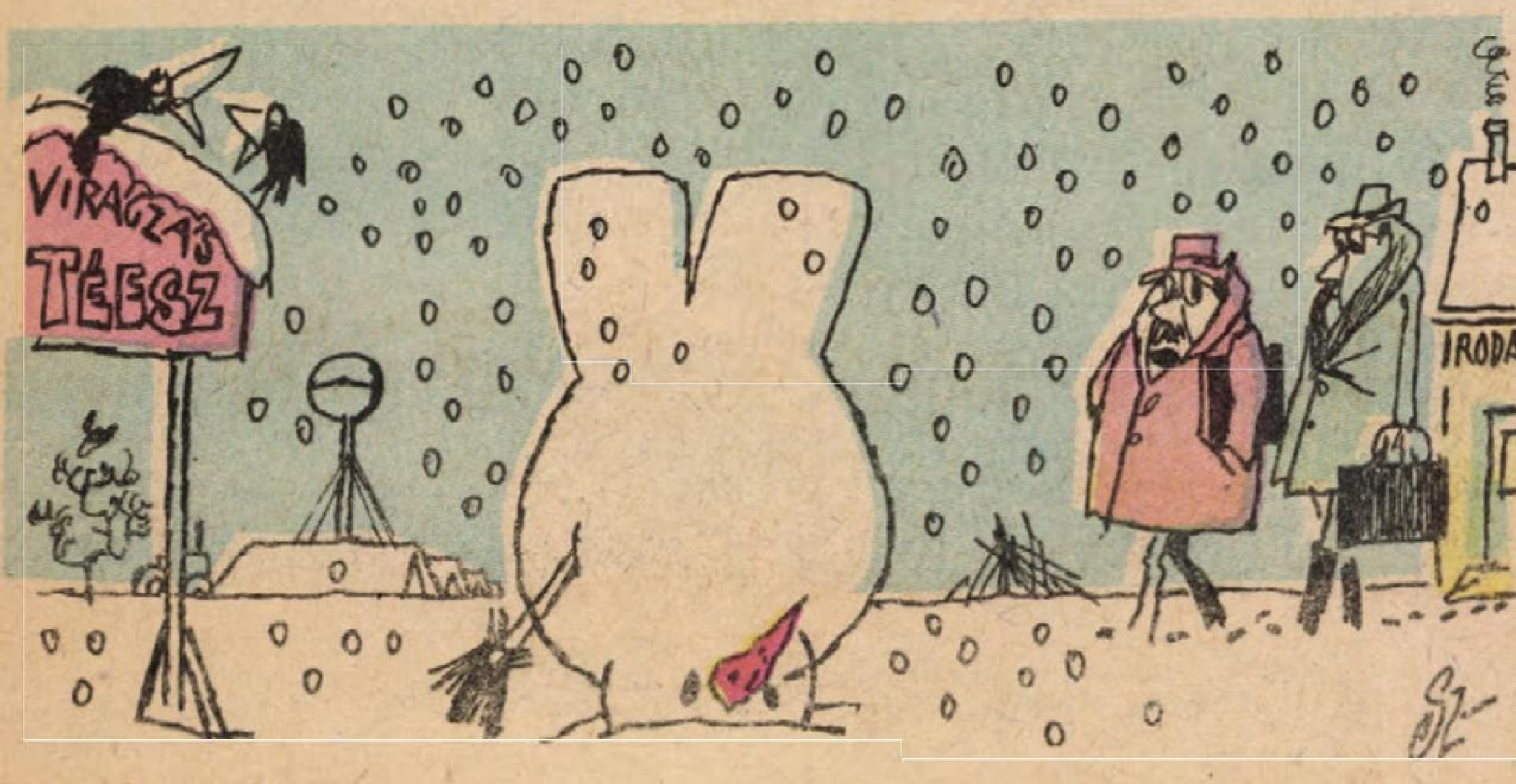
A Pacimpex tanácsterme a színhely, két órája tart már az értekezletnek nevezett inkvizíció, mindenki ki lett osztva, mégis a főnök van megsértődve.

— Én hiába teszem ki nektek a lelkemet! — mondja elkeseredetten, és dühösen odadob valamit a hamutálcába.

Mindnyájan megbűvölten nézzük a hamutálcát, ahová a főnök kitette a lelkét.

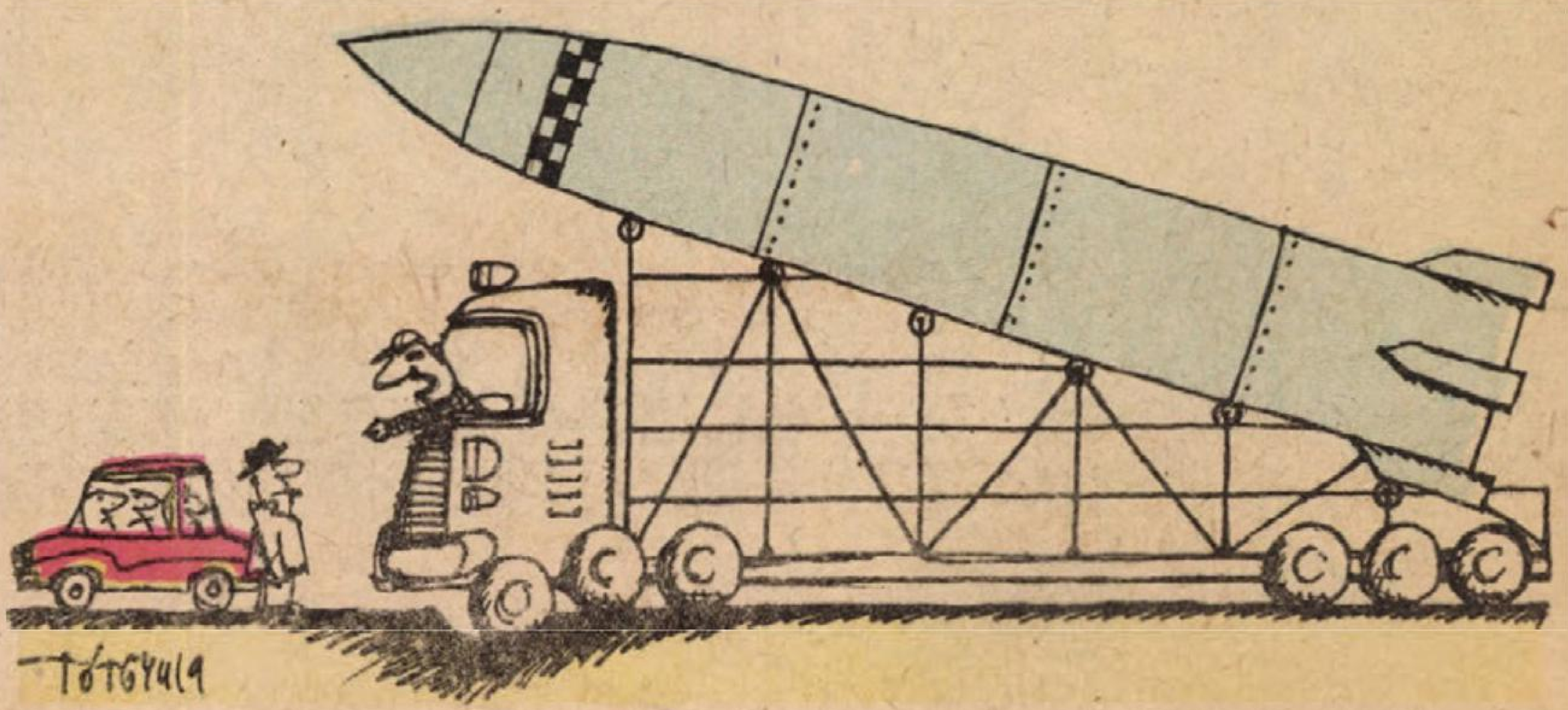
Másfél centi hosszú, derékba tört, maszatos és büdös papírrudacska, sárgásbarna szála állnak ki belőle, én nem dicsekedném vele.

Kürti András

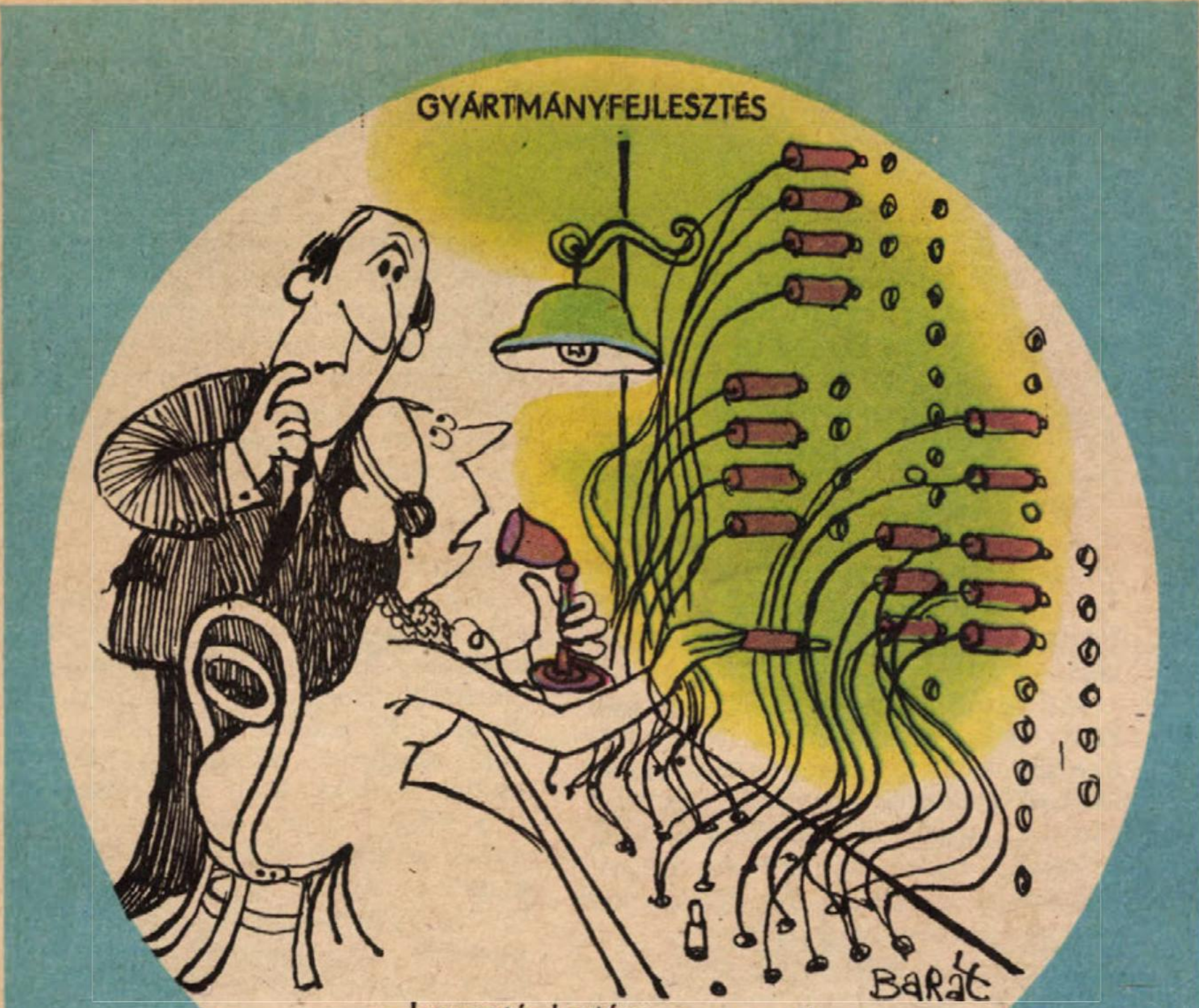

– Minden így megy ebben a téeszben!

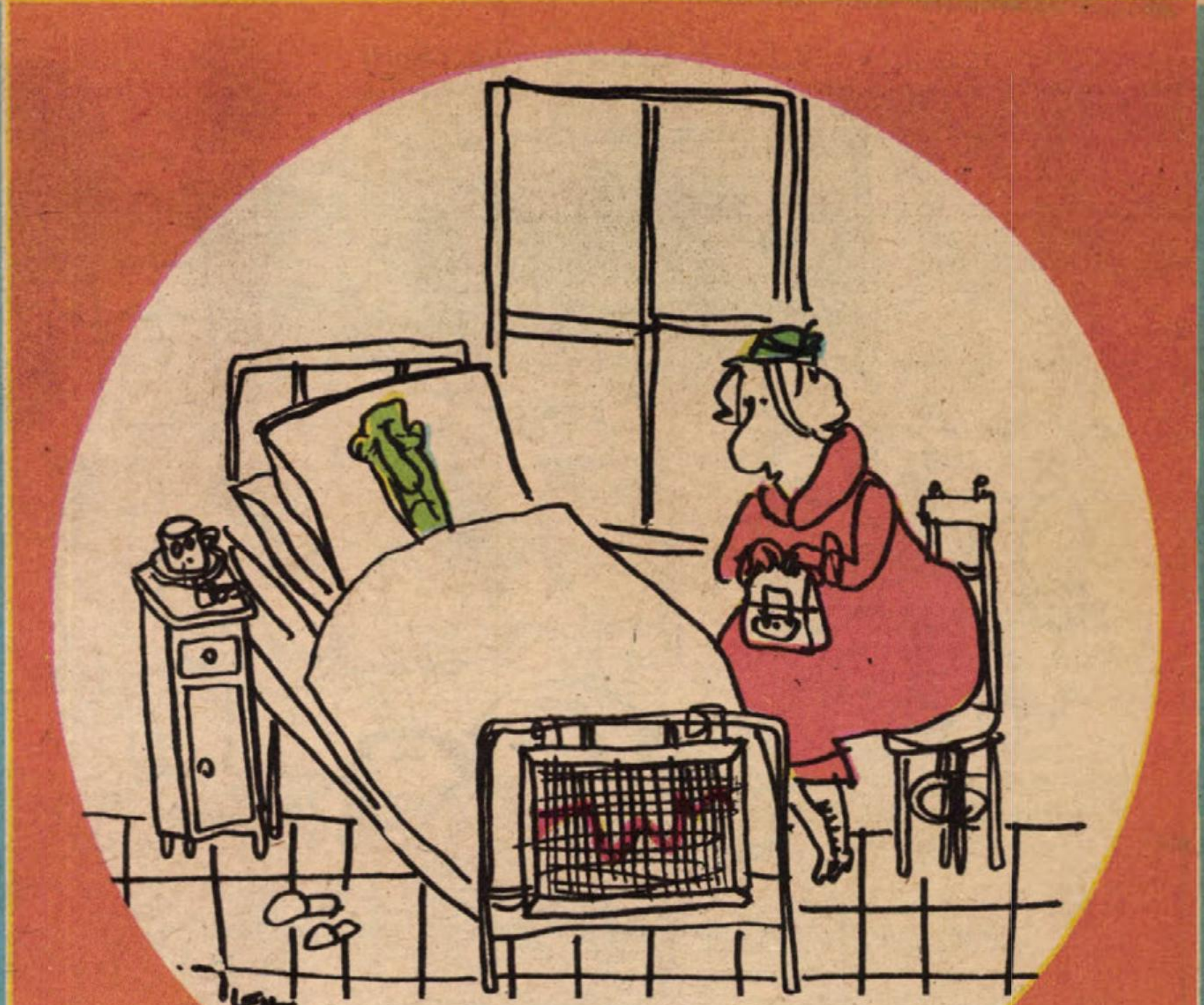
NEHÉZ ÚTVISZONYOK

– Jóemberek, kérem segítsenek megtolni!

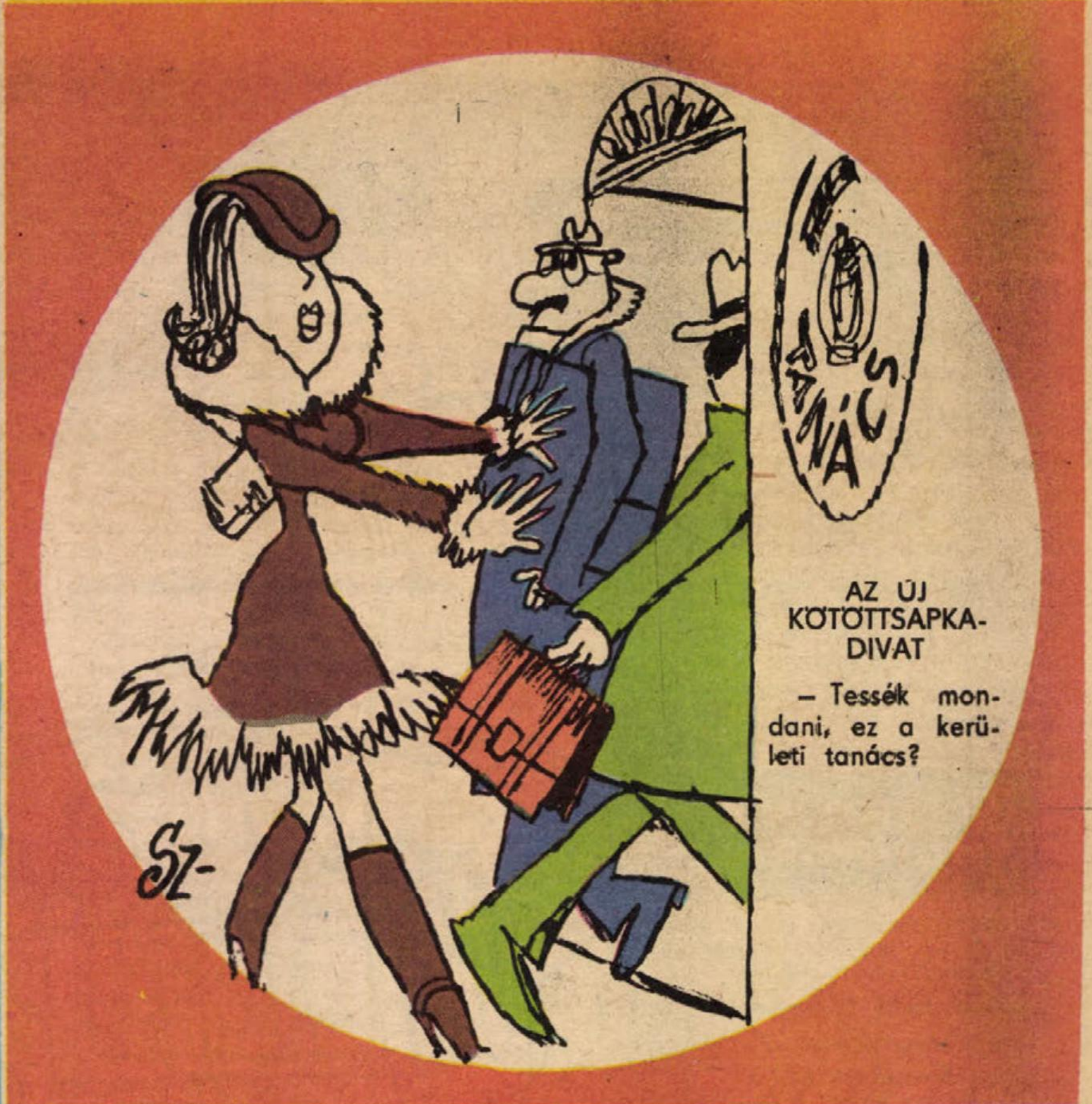

– Igazgató kartárs, a nyugati megrendelő van a vonalban és azt kérdezi, mikor szállítjuk le az új konténeres telefonközpontokat?

– Most, hogy már mindenünk megvan, végre elkezdhetünk élni!

AZ ÚJ KÖTÖTTSAPKA-DIVAT

– Tessék mondani, ez a kerületi tanács?

ÖBLÖS VILMOSNÉ PANASZOS LEVELEI

(Magyarországon a panaszos levél nagyhatalom. Ezért sokan fenyegetődznek vele, vagy üzennek benne igazságos háborút a vakvilágnak. De az is előfordul, hogy ez az üzenet vaklárma csupán.)

TISZTELT NÉPSZABADSÁG!

Apám a fasizmus alatt bujkált. De én is rendszeres előfizetője vagyok a Népszabadságnak! Ott olvastam, hogy most folyik a büntetőeljárás a békésluki szatír ellen. Én kérem, a Keleti pályaudvarnál ismerkedtem meg ezzel az emberrel. Azt mondta nekem, hogy nem volt se anyja, se apja, és igyunk meg valahol egy feketét. Engem az ellenforradalom alatt elhagyott a férjem, így volt egy kis időm. A kávé után Miska konyakot is rendelt, és bevallotta, hogy otthon felejtette a pénztárcáját. Én a munkahelyemen is mindig a bukszámba nyúlok, ha koszorúra gyűjtenek, most is fizettem. Kint az utcán ez a Mihály egy ház előtt hirtelen megragadta a karomat, és azt mondta, hogy véletlenül ebben a házban lakik. Aztán sérelmemre azt is hozzátette, hogy menjek fel hozzá, mert megadja a kávé és a konyak árát. Én már a negyedik ötéves terv alatt is takarékosan éltem, és felmentem. Az előszobában ez az ember levette a kabátját és a bugyimat. Kérdeztem erre tőle, hogy mit akar. Erre ő nem hagyott védekezni, és megtette velem azt, amit ötvenhat előtt a volt férjem. Közben tönkretette a drága frizurámat is, hiába haraptam meg a lábujját! Nagyon kérem Önöket, hogy védjék meg a magamfajta védtelen dolgozó nőket a hasonló esetek ellen!

TISZTELT NÉPSZAVA!

Apám a Horthy alatt tüntetett! De én is rendszeresen fizetem a szakszervezeti tagdíjat, és hűséges olvasója vagyok a Népszavának! Ott olvastam, hogy a békésluki szatír sok munkából hazafelé siető nőt megrontott a Kukkenhegyen. Engem a Keleti pályaudvar csomagmegőrzőjében szólított meg ez az ember. Azt mondta, hogy nem voltak szervezett munkások a szülei, és igyunk meg valahol valamit. Az én férjemet egy üzemi baleset alkalmával légnyomás érte, így volt egy kis időm. A második üveg sör után Misi bevallotta, hogy otthon felejtette a bukszáját, és az enyémbe nyúlt. De a munkahelyi gyűjtések alkalmával is mindig adok a házasságba vagy a nyugdíjba vonulóknak, így a Mihályt is szívesen kisegítettem. Később, az utcán egy ház elé értünk, ahol eszébe jutott, hogy ebben a házban lakik. Aztán saját rovására azt is közölte, hogy ugorjak fel hozzá egy percre, mert az áll a szándékában, hogy megadja a pénzemet. Én a munkahelyi KST-ben is benne vagyok, így felmentem. A hálófülkében ez az ember kivetkőzött magából, és megtette velem, amit a férjem a légnyomás miatt nem tudott. A dulakodás közben a leápolt körmöm is beszakadt, hiába mondtam neki, hogy látleletet vetetek. Ezek után minden bizalmamat Önökbe fektetem, és kérem Önöket, hogy védjenek meg az ilyen férfiak ellen!

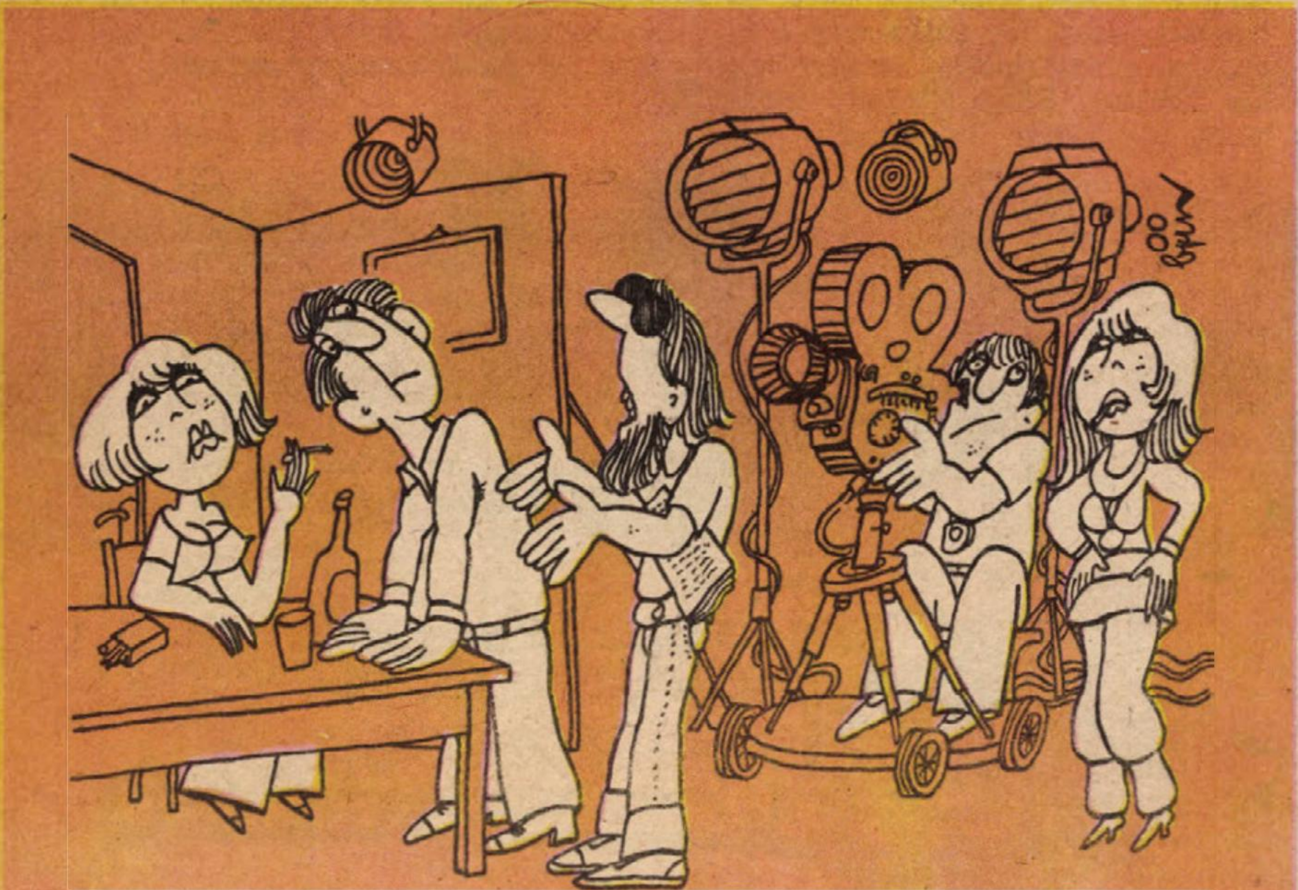
TISZTELT MAGYAR IFJÚSÁG!

Apám úttörő volt! De én is szeretem a Magyar Ifjúságot! Ott olvastam, hogy a békésluki szatír milyen sok esetben támadta meg a magamfajta fiatal nőket. Nekem a Keleti pályaudvar előtt mondta ez az ember, hogy apja elitta előle a tartásdíjat, és igyunk meg valamit egy diszkóban. Az én ifjú férjem éppen a honvédelmi kötelezettségeinek tett eleget, így volt egy kis időm. A diszkóban Misu nem tudta kifizetni a számlát, és megengedte, hogy én fizessek. De a munkahelyemen is tudják rólam a kolléganőim, hogy adok egy százast, ha szülnek! Tehát a Mihuli is kapott. Aztán bezárt a diszkó, és mi egy kapualjban folytattuk a beszélgetést. Ekkor a Mihály elővette a liftkulcsát. Majd előre megfontolt szándékkal kijelentette, hogy ebben a házban lakik egy pincelakásban, ahol hajlandó kártalanítani engem. Nekem van ifjúsági takarékbetétkönyvem is, ezért lementem hozzá. Az emeletes ágyon ez az ember befogta a számat, hogy ne ébredjen fel alul a mostohatestvére. Aztán olyat tett velem, amit nem merek megírni a férjemnek! Utána hiába vetettem le magam az emeletes ágyról, mert beakadt a lábam a mostohatestvérébe! Kérem Önöket, hogy a nevem és a lakcímem említésével intézzék el, hogy legyen, aki megvédjen a hasonló esetekben!

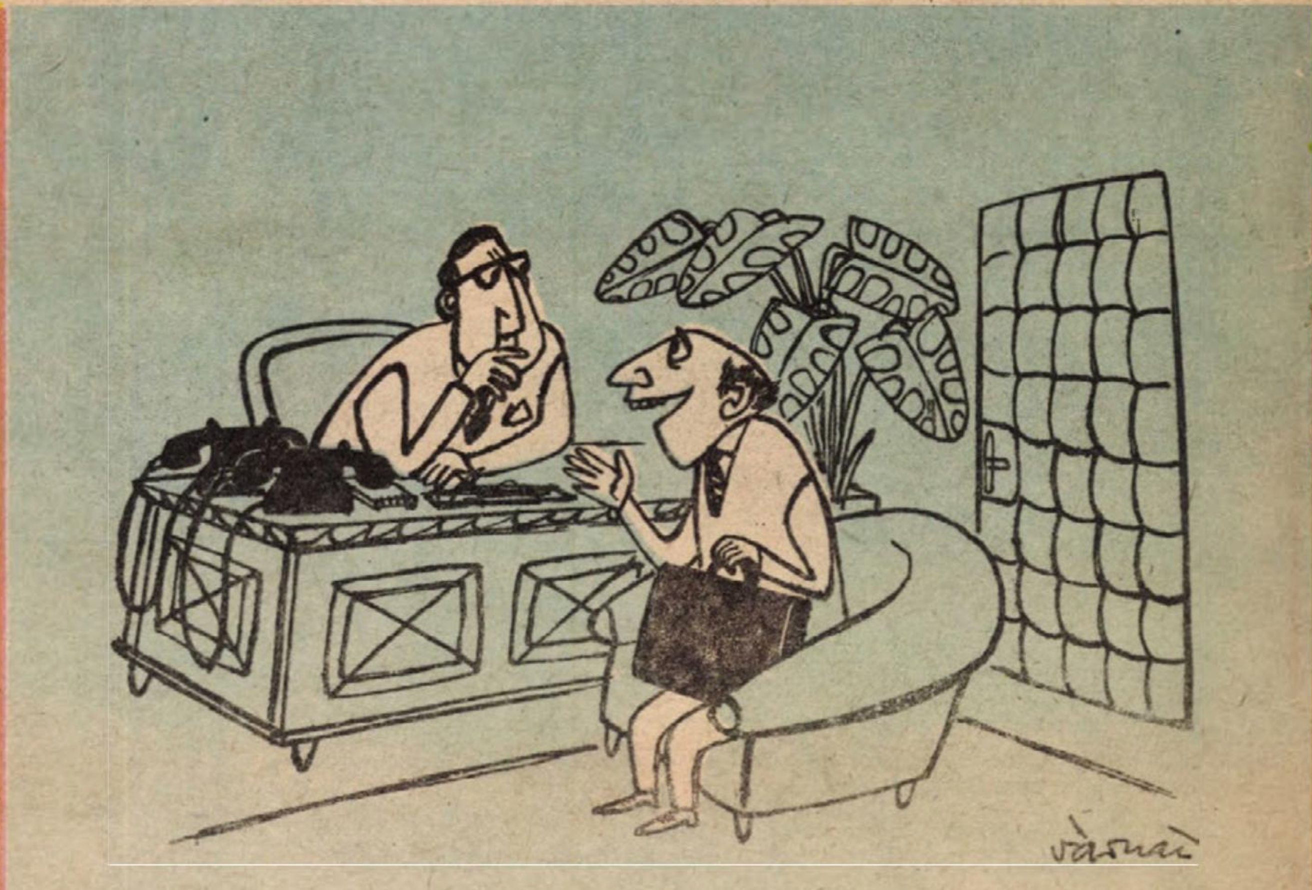
TISZTELT KÉK FÉNY!

Apám törvénytisztelő ember volt! De én is mindig magamnál hordom a személyi igazolványomat! Nekem a kedvenc tévéműsorom a Kék fény! Ott láttam, hogy milyen elvetemült ember a békésluki szatír. Engem a Keleti pályaudvar razziaoldalán szólított meg ez az ember. Azt mondta, hogy kitagadta a börtönviselt szüleit, és igyunk meg egy jaffát. Sajnos, az én férjem egy sikkasztásba keveredett, így volt egy kis időm. A negyedik gin után Miha megkért, hogy én fizessem a további köröket, mert csak tíz deka párizsiért szaladt le otthonról. Én már rendőrnek is fizettem, ha úgy adódott, ezért a Mihálytól sem kértem elismervényt. Később, az utcán is segítettem neki hazatalálni. Ezért nagyon hálás volt, és azt mondta. hogy otthon felváltja az ötszázasát, amiből megadja a tartozását. Engem egész életemben arra neveltek, hogy ne nyúljak máshoz, csak a saját pénzemhez! Ez lebegett a szemem előtt, amikor bementem hozzá. A lakásban ez az ember a szekrényben kereste az ötszázasát, aztán belülről magunkra zárta a szekrényajtót! És hiába dörömböltem, mert ő felakasztott egy fogasra, és olyat csinált velem, amit nem lehet kinyomtatni! Nagyon kérem Önöket, hogy jöjjenek ki a szekrénybe, mielőtt a férjem kiszabadul!

Tormai László

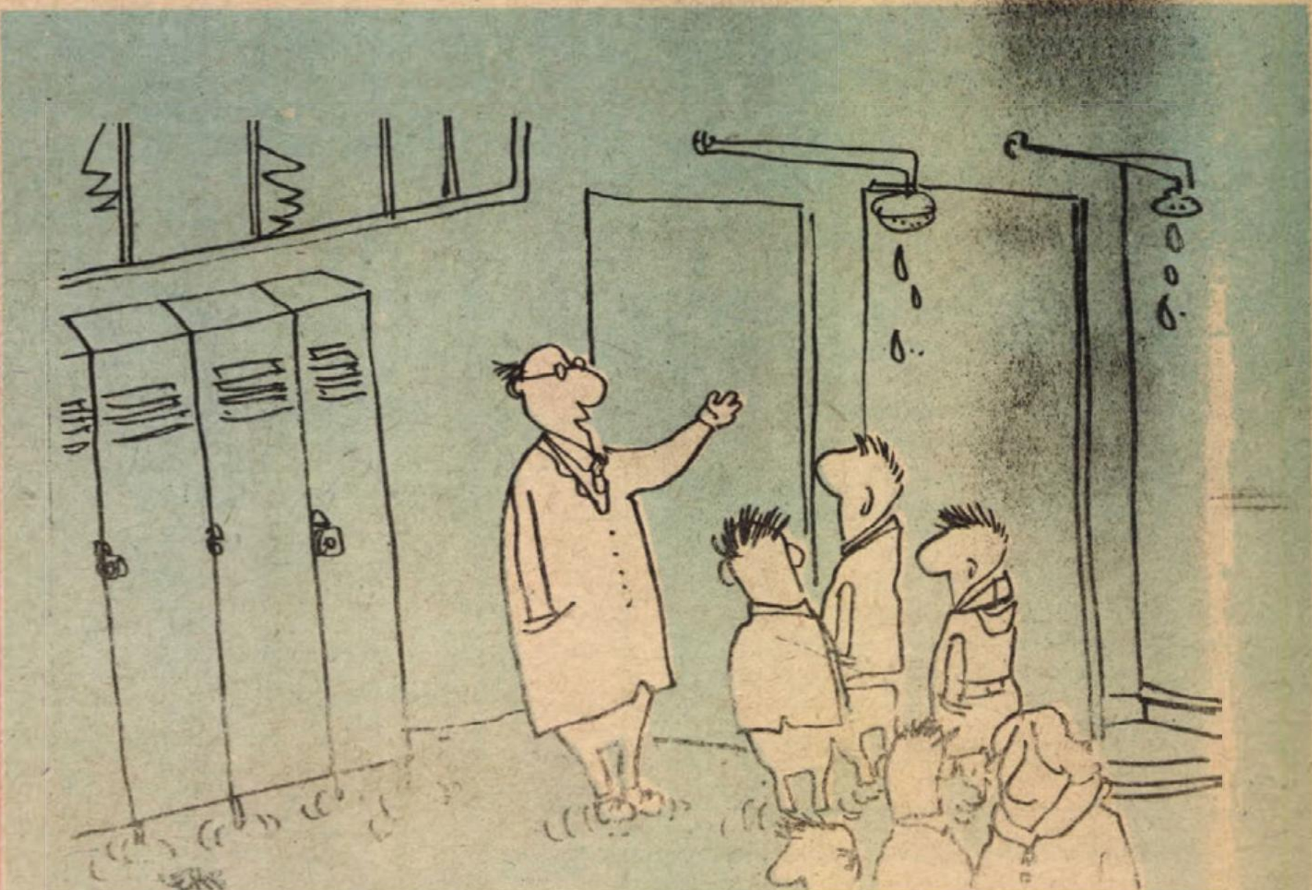
– Gyerekek, nem tudnátok úgy alakítani a szerepeteket, mintha nem színészek, hanem civilek volnátok?

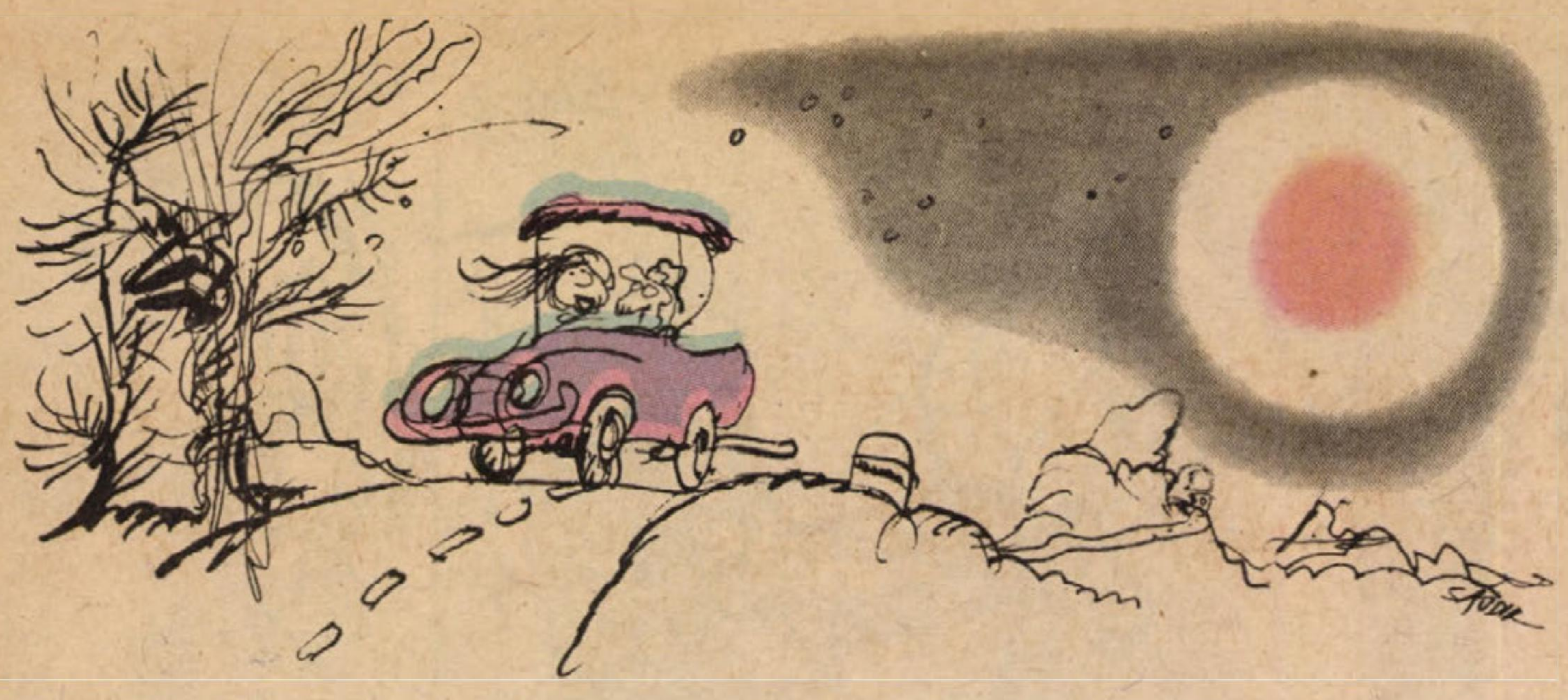
– Üzletet nem tudtam kötni, de Brüsszelben végre láttam a „Keresztapa" című filmet!

– Nagyon téved, ha azt hiszi, hogy én vagyok a belkereskedelmi miniszter...

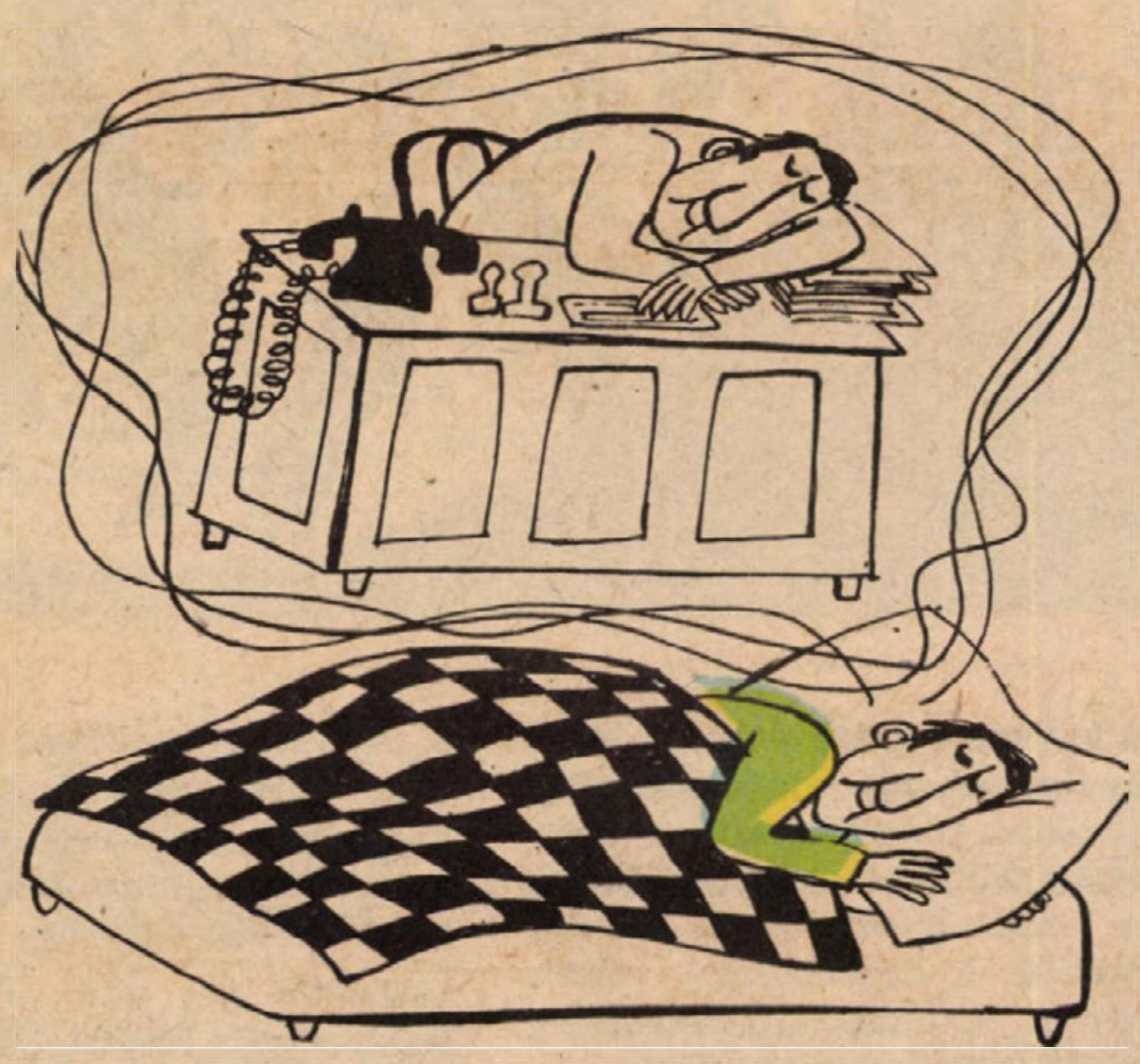

– Ha majd ide jöttök ipari tanulónak, megjavíthatjátok a zuhanyozót, a világítást, a fűtést...

– Jenő, ezentúl elcsábíthat otthon is, nem kell annyi benzint elpazarolni!

MÉLY ÁLOM

LUDAS FÓRUM KAPOSVÁROTT

Február 4-én 18.30-kor kezdődik Kaposvárott a megyei könyvtár előadótermében a Ludas Matyi Fóruma. Az olvasók kérdéseire Endrődi István, Galambos Szilveszter, Mikes György, Peterdi Pál és Radványi Barna válaszol.

VEGYES SAVANYÚSÁG

Egy megbíráltra, aki bosszút liheg

Engedd, szálljon el fejedből a gőz,
ne forrj, ne tombolj, ne fenyegetőzz,
hibáidat, ne pedig azt, aki
bírálni mert, akard kiirtani.

Botor kísérlet

Farkasszemet nézett a tűzzel.
A tűz bírta tovább.

Minden rossz, ha rossz a vége

Megette kenyere javát.
Fogyókúrázni kezdett.

Szomorú férfiének

Ha nem jön, akit várunk,
csak ülünk tehetetlen.
Írni, olvasni kezdünk,
de nem megy sehogyan sem.

Csak ő jár az eszünkben,
kísértetként, riasztva.
Talán nem látjuk többet.
S nem gondolunk vigaszra.

Leszámolunk egészen
vele – eltitkolt kínban.
Aztán ránkcsenget másnap:
– Halló! Ez történt... Így van...

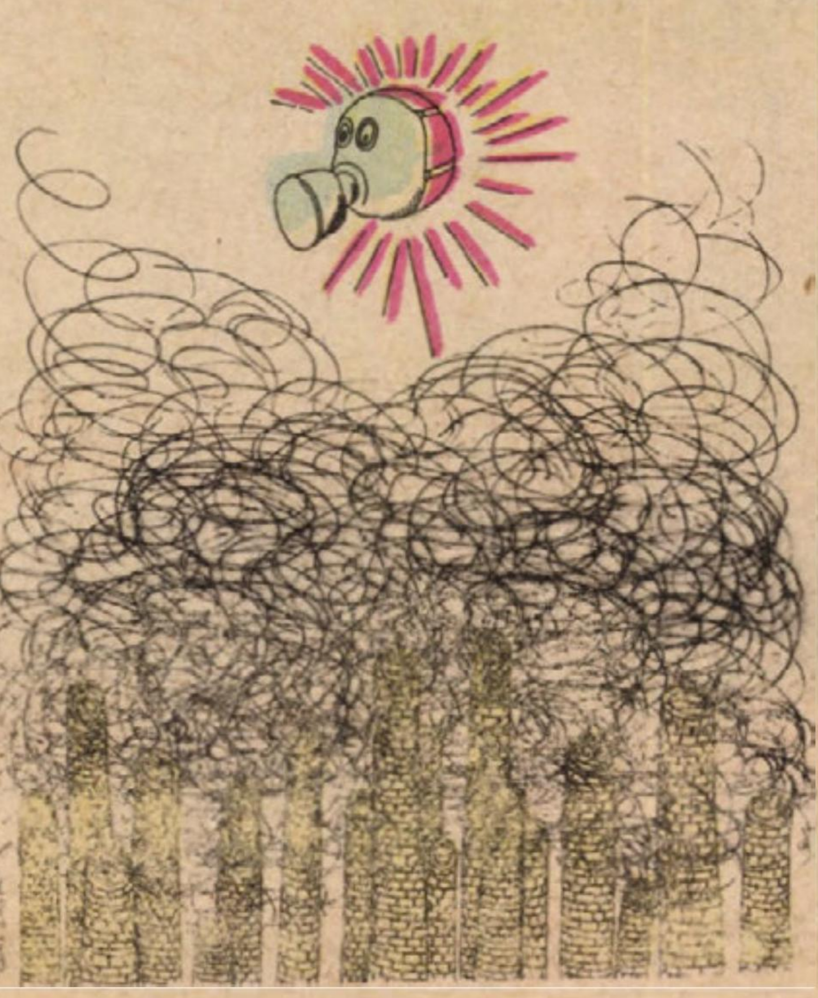
– Hazugság, mind hazugság! –
kiáltanánk feléje.
És este megint várjuk,
bolondul és remélve.

Polgár István

– Kapcsoltam!

NAPFOGYATKOZÁS

PÁRBESZÉDEK

— Jaj, drága doktor úr, csakhogy itt van már!
— Éjjel fél háromkor csengett a telefonom. Most fél három múlt öt perccel. Siettem, ahogy csak tudtam. Életveszély esetében minden pillanat számít. Lássuk, hol a beteg?
— Én vagyok a beteg.
— Mi a panasza?
— Az, hogy olyan zsúfoltak az SZTK körzeti rendelők.

— Tessék?
— Nincs nekem arra időm, hogy napközben végigvárjam, amíg sorra kerülök.
— És?
— Írjon fel nekem a Lukács fürdőbe tíz iszappakolást!...

*

— *Kisfiam, szeretsz engem, az anyádat?*
— *Szeretlek, mama.*
— *Akkor mondd, de szépen artikulálva, helyes kiejtéssel: az én apám egy semmirekellő csirkefogó.*
— *Az én apám egy semmirekellő csirkefogó.*
— *Helyes. De a magánhangzóid egy kicsit nyitottabbak lehetnének. Tudod, hogy ragaszkodom a szép magyar beszédhez. Mondd, gyönyörűségem: az én apám egy lehetetlen fráter.*
— *Az én apám egy lehetetlen fráter.*
— *Nem rossz, de az r hangot kicsit keményebben ejthetnéd.*
— *Mama, most már mehetek?*
— *Mehetsz, hiszen ma láthatási napja van a drágalátos volt férjemnek. Képzelem, miket mond majd rólam neked. De te tudod kisfiam, hogy a szülőt tisztelni kell...*

— *Tessék mondani, mit jelent ez a tábla: Reservé?*
— *Azt jelenti, hogy foglalt.*
— *Én azért leülök, egyelőre nincs itt senki.*
— *Ne tessék leülni. Ha egyszer világosan ki van írva, hogy foglalt, akkor foglalt.*
— *S mit tetszik gondolni, kinek foglalt? Talán valami külföldi vendégé ez a hely?*
— *Dehogy. A férjemé. A következő megállóban fog felszállni a villamosra...*

*

— Halló, uram. Volna egy jó szavam önhöz.
— Tessék.
— Ezer szerencséje van, hogy velem találkozott. Ön be akarja vinni ezt a herkentyűt ide a bizományi felvevőhelyre, mert sürgősen pénzre van szüksége.
— Igen.
— Még csak az kéne! Hiszen kiszúrnák a szemét néhány forinttal. Én, uram, emberbarát vagyok. A dupláját fizetem érte. Tessék a pénz. Megkötöttük az üzletet.
— Köszönöm. De hová siet?

— Csak ide a bizományiba. Viszem eladni a herkentyűt...

*

— Mire tetszik várni?
— Telefonálni szeretnék.
— Miért nem tárcsáz?
— Nincs kinek. Nagyszerű találmány ez a telefon. Egy forintért három percig a magamfajta magányos emberi kapcsolatokat létesíthet. Csak tudnám, kivel.
— Talán tessék velem beszélgetni három percig.
— Boldogan.
— De ne haragudjon, kérem a forintot...

Galambos Szilveszter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

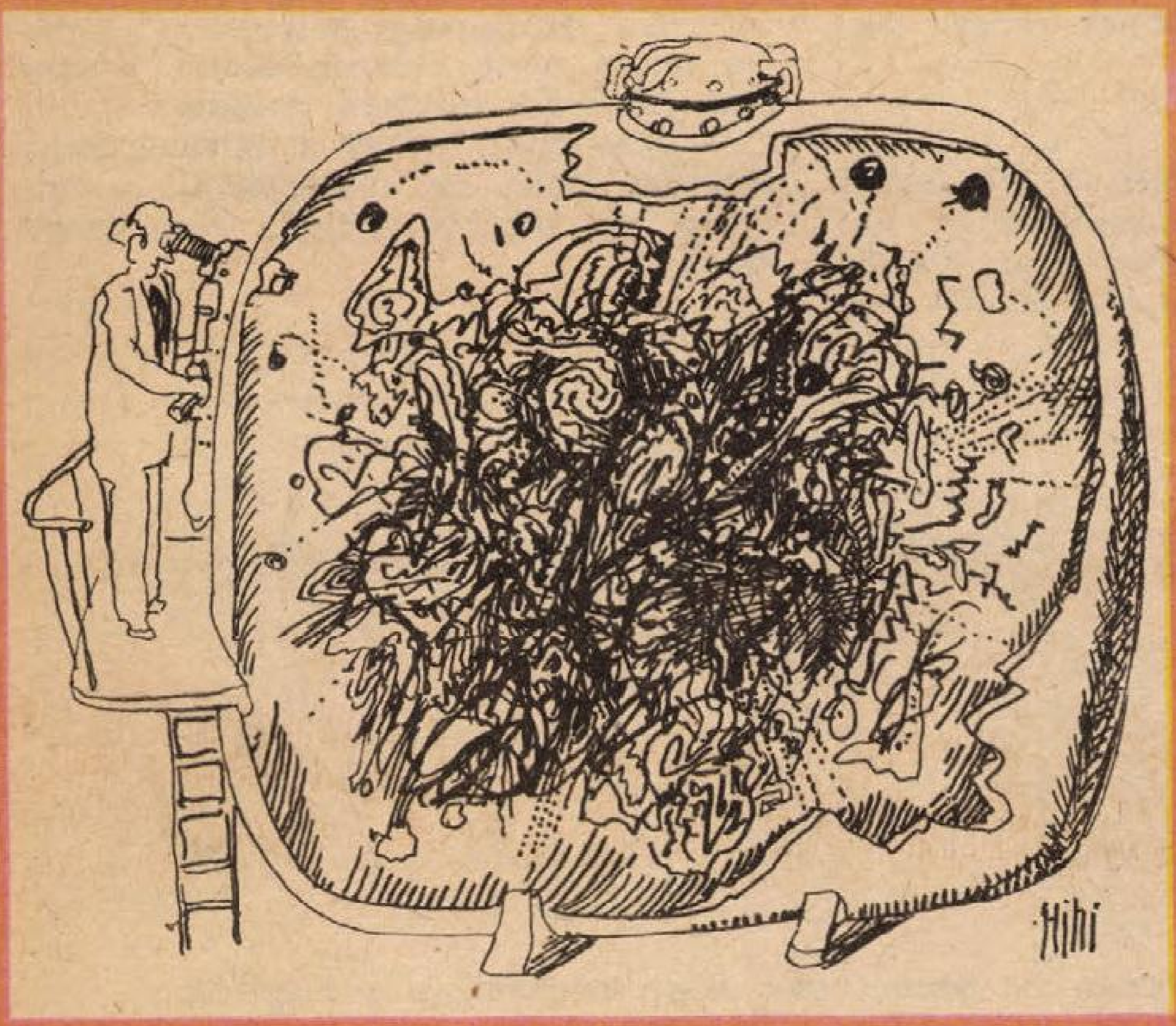
Kovács oktatja a fiát:
— A házasság olyan esemény, ami után a férfi abbahagyja a virágvásárlást és zöldséget kezd vásárolni.

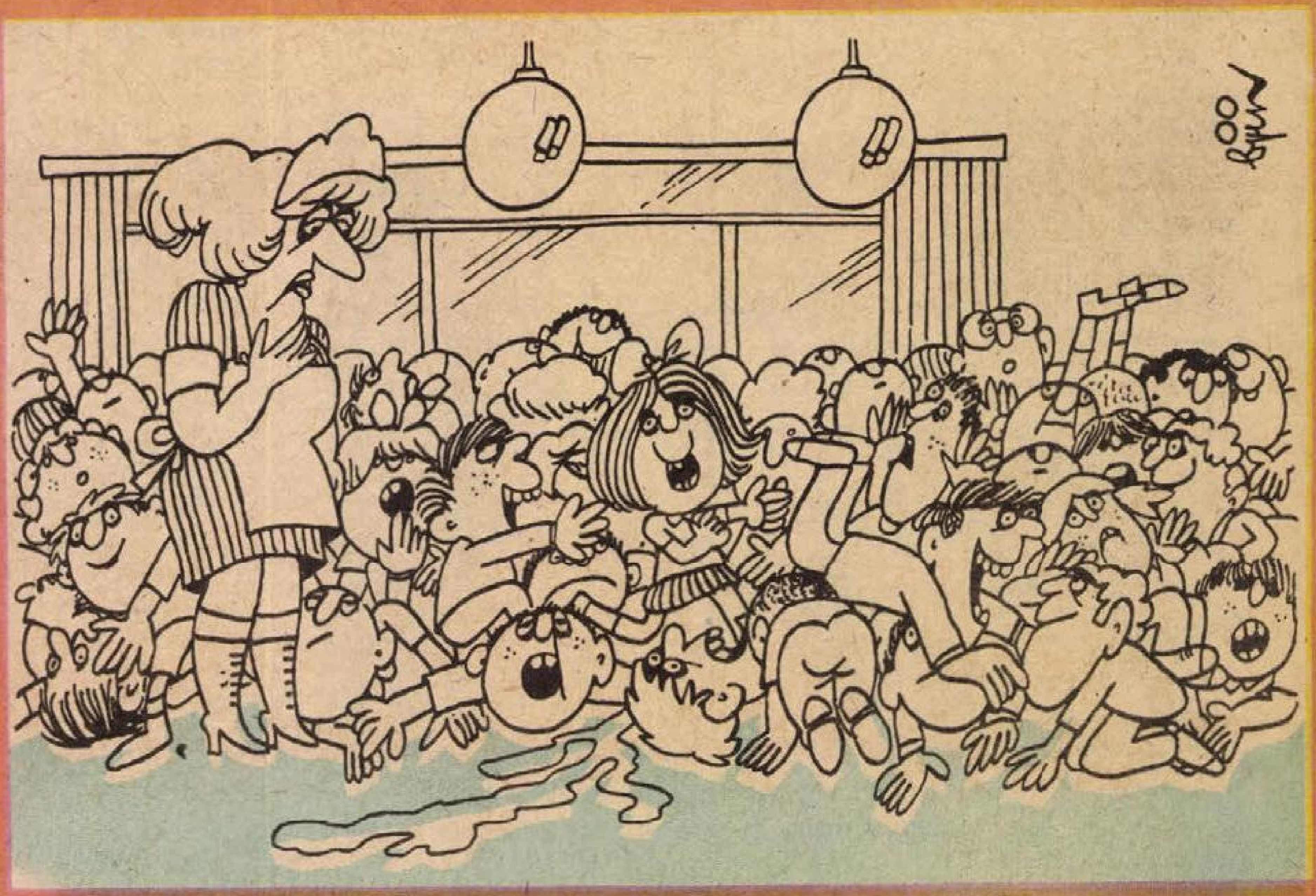
Párizsból érkezett:
Fiatal, csinos vörös hajú nő érkezik a rendelőbe. Elmondja a panaszát, mire az orvos:
— *Tüzetesen ki kell vizsgálnom. Kérem, vetkőzzön le!*
Néhány perc múlva az orvos beszól a fülkébe:
— *Levetkőzött, asszonyom?*
— *Igen. És ön is, doktor úr?*

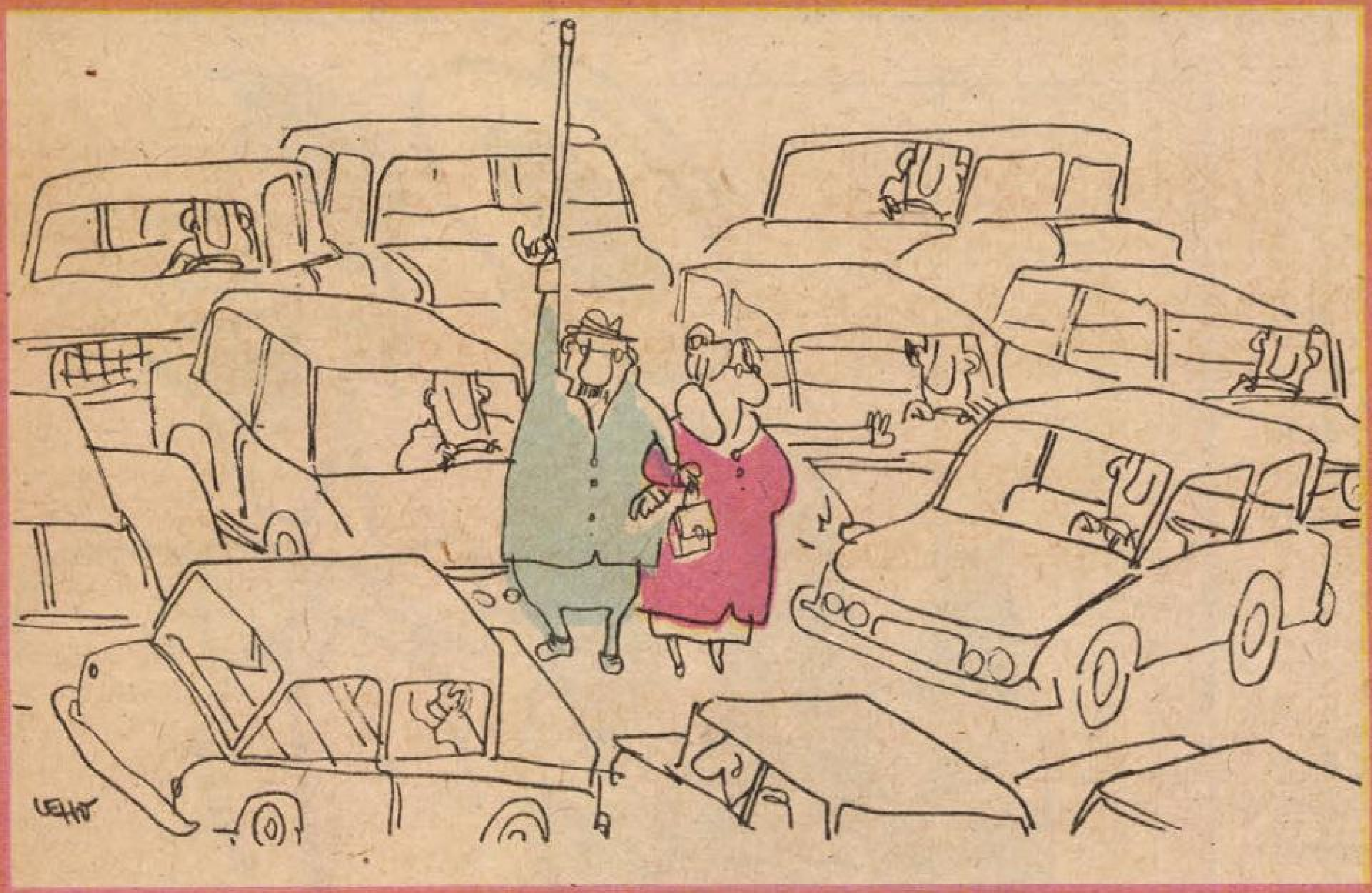
KÁOSZ

DALLOS
HEGEDŰS
BALÁZS-PIRI
LEHOCZKI
BRENNER
FÜLÖP
SAJDIK

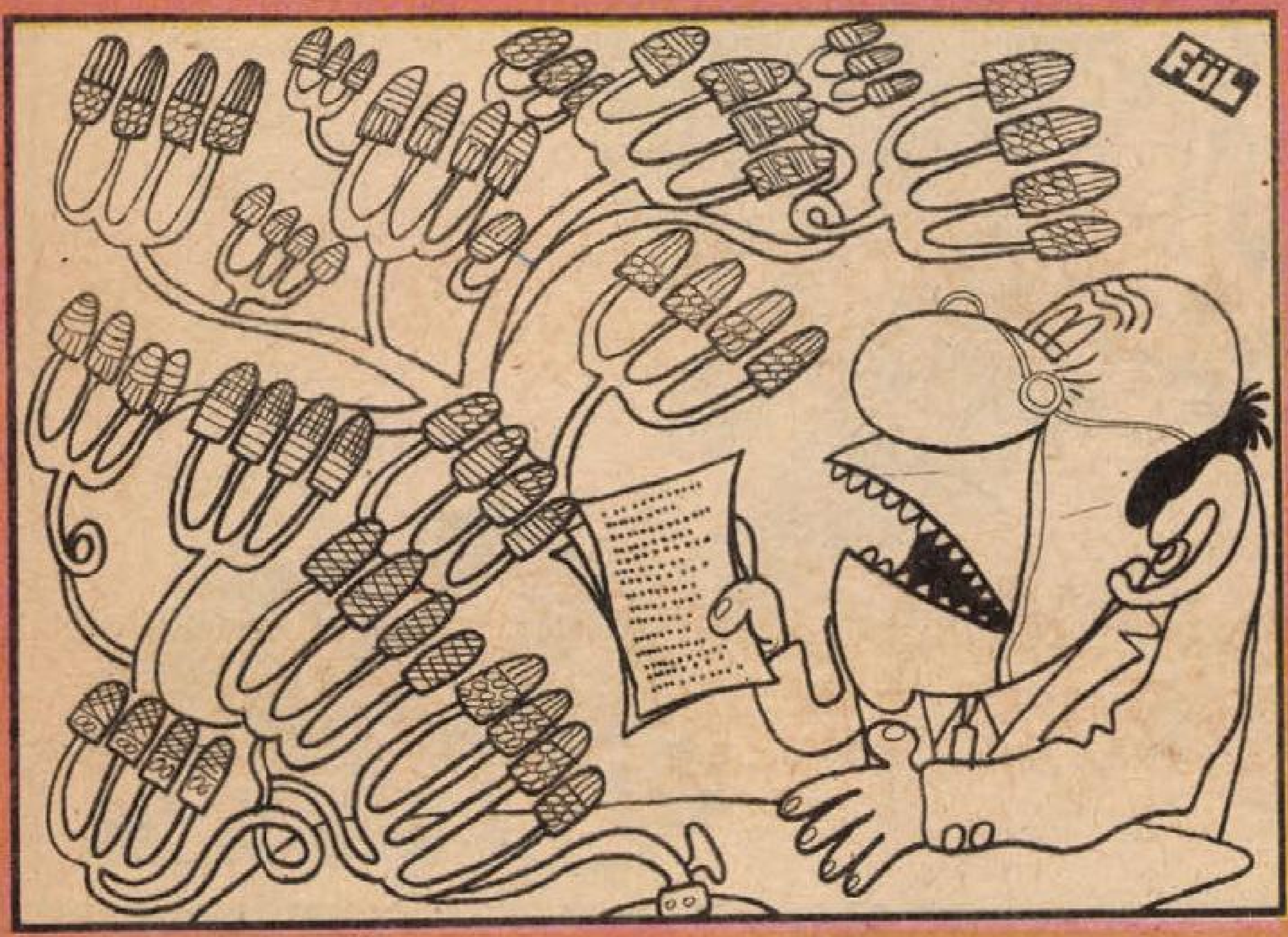

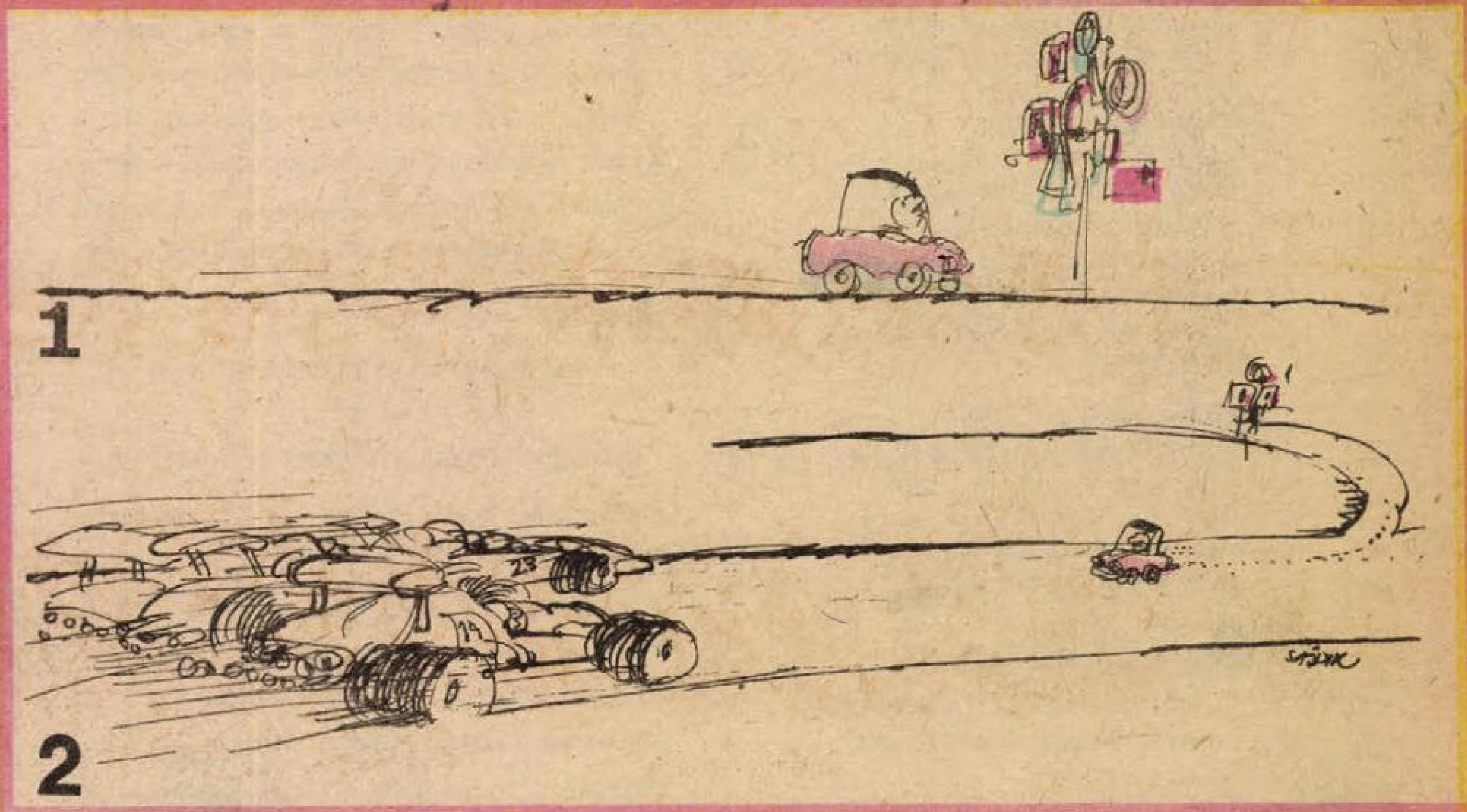

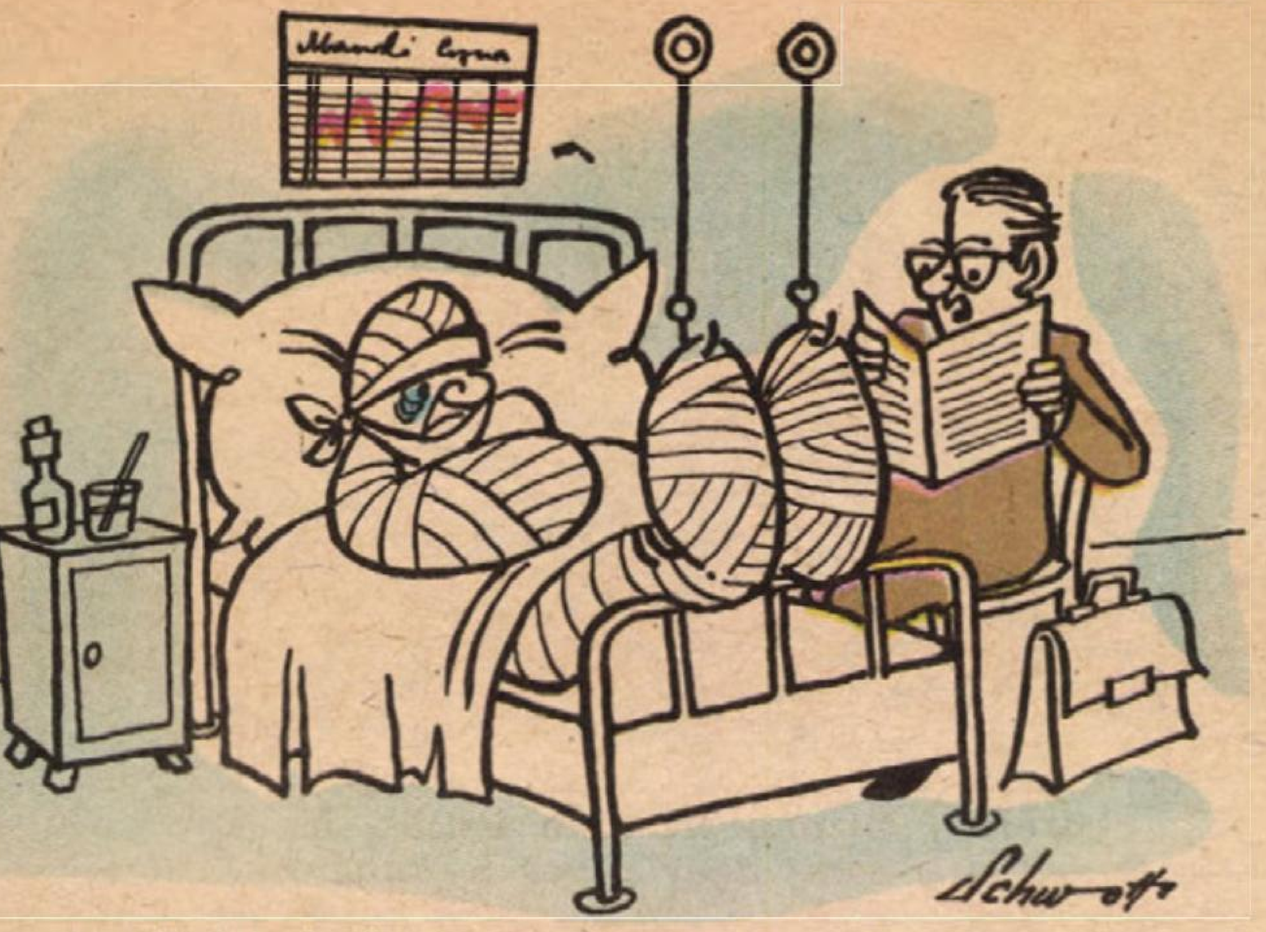

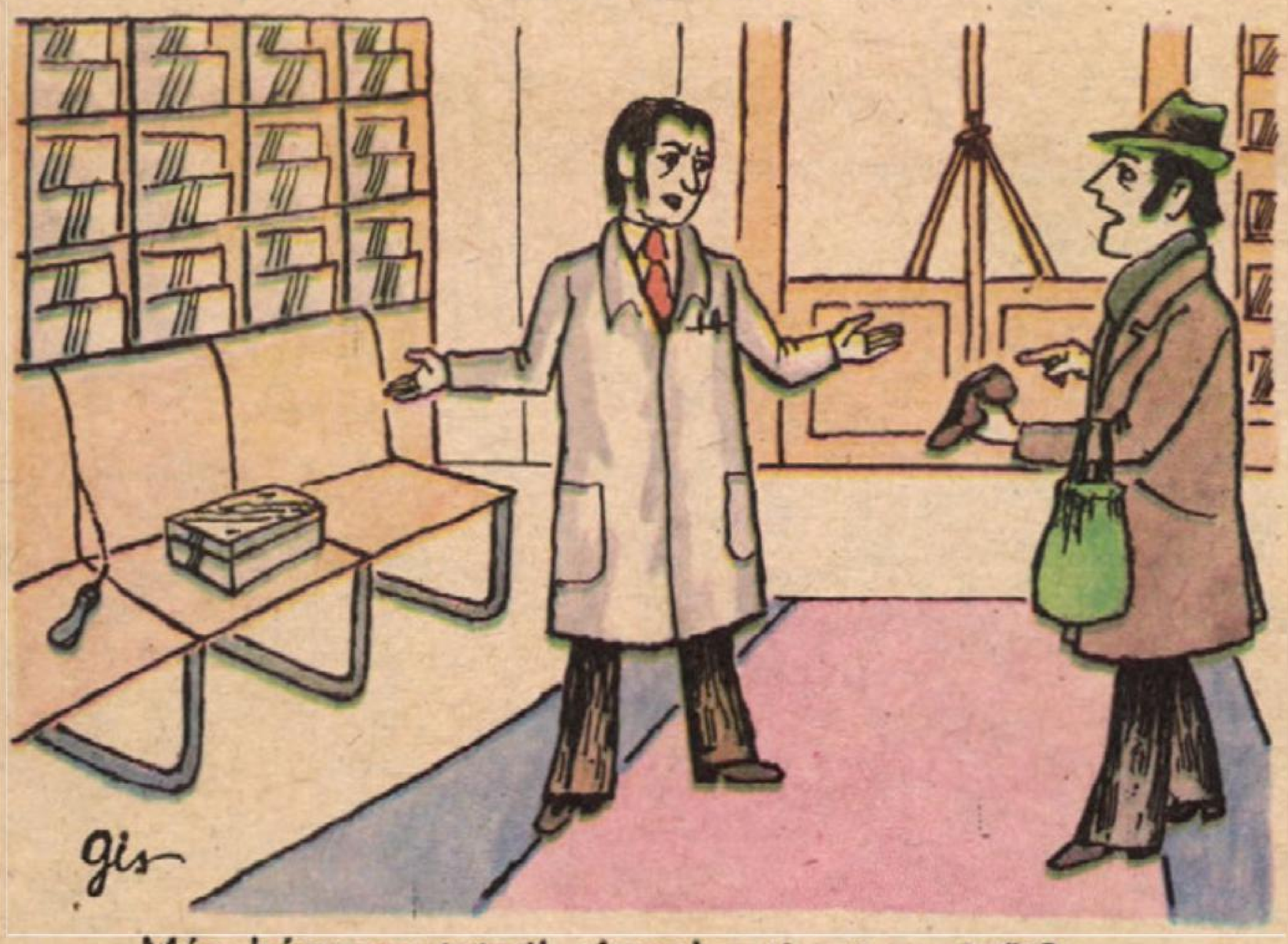

– A vállalat közli, hogy önnek a baleseti jegyzőkönyv felvételére be kell fáradnia!

REKLAMÁCIÓ

– Még hányszor tetszik visszahozni ezt a cipőt?
– Kérem, én mindig újabb és újabb cipőt hozok vissza...

TRIBÜN

Brian Clough, a Nottingham Forest menedzsere mondta egy vesztes mérkőzés után:

– Én még soha egy rossz szót nem szóltam a játékvezetőre, most emiatt a szélhámos briganti miatt sem teszek kivételt.

Milton Berle mondta az egészségügyi sportolásról:

– Az orvosom kijelentette, hogy a rendszeres kocogás éveket tehet hozzá az életemhez. Azt hiszem, igaza volt. Már most tíz évvel öregebbnek érzem magam.

A Citadel rögbicsapata a Vanderbilt ellen készült. Megkérdezték Art Baker edzőt, mi a véleménye az ellenfél csillagáról, a félelmetes küsejű, két méter magas, száznegyven kilós Ron Haleről.

– Csak azóta idegesít – hangzott a válasz –, mióta egy közleményben azt olvastam róla, hogy november elsején, tizenötödikén és tizenhatodikán született.

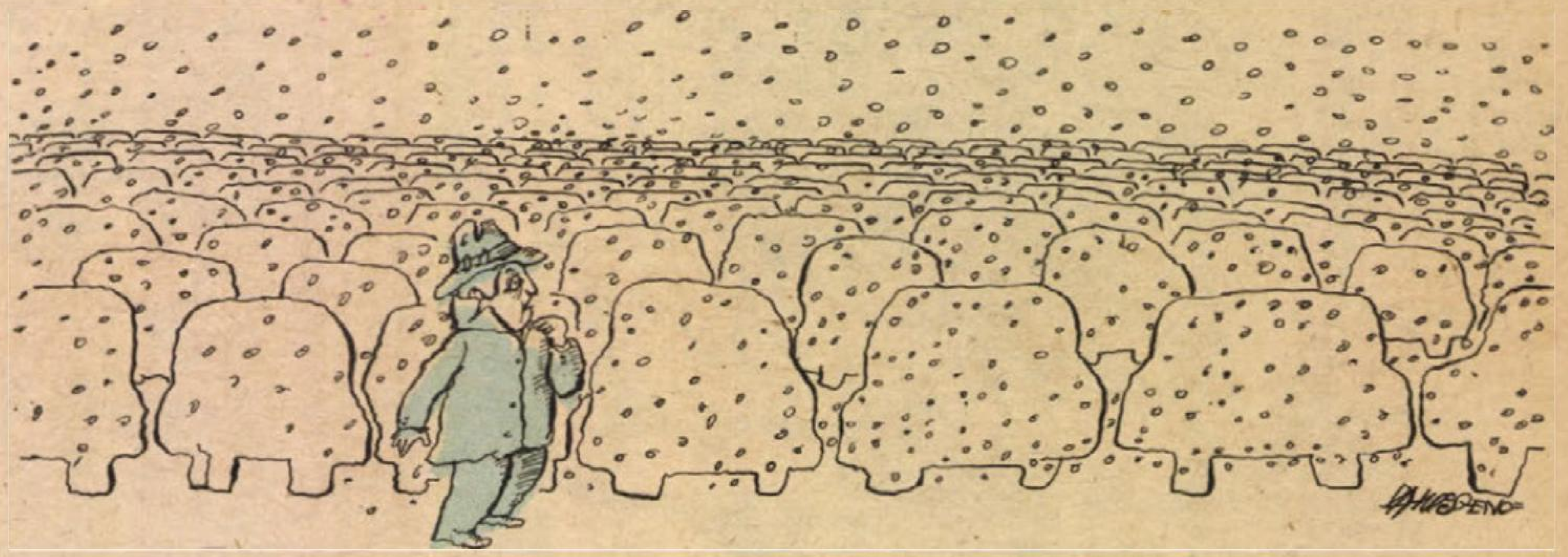
A Manchester City 4:1-re kikapott a Brightontól. Az ellenfél a második félidőben egy negyedórán át valóságos pergőtüzet zúdított Joe Corrigan kapujára. Két nagy védés között a kapus csapzottan és kétségbeesetten kiáltott oda a kapu mellett tanyázó fotósoknak:

– Az isten áldjon meg, segítsetek már egy kicsit!

A Coventry csapata negyvenezer fontért fűtőcsöveket helyezett el a pálya talaja alatt. Gordon Milne, a csapat igazgatója büszkén mondta:

– Most olyan remek a pályánk, hogy okosabb lenne, ha felhagynánk a futballal és inkább spárgát termelnénk rajta.

(p. p.)

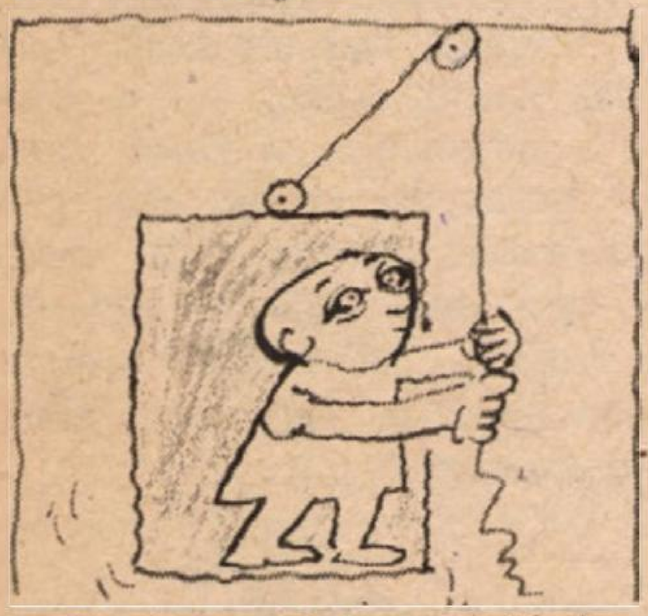
– Most letisztogathatom az összes autót, hogy megtaláljam a magamét...

AZ OLVASÓ OLDALA

LIFT A TERVEZŐASZTALON

A fenti című kis tudósítást egyik országos napilapunkban olvastam a minap. Tűnődtem is a cikken, miközben gyalog kaptattam-lihegtem felfelé a negyedik emeletre, merthogy ifjú, pontosan 15 hónapos, automata nyomógombos hívóliftünk éppen nem működött. „A Felvonógyárban jelenleg az eddigieknél nagyobb teljesítményű és eltérő műszaki megoldású felvonók készülnek, egyelőre csak a tervezőasztalon" — írta a cikk, és reménykedem: vajha e „nagyobb teljesítményű" és „eltérő műszaki megoldású" liftek jók is lesznek majd?

Mert a miénk nem jó, ha szembenézünk a valósággal, ezt vagyunk kénytelenek megállapítani róla. Mondták-írták: kerek egymillióba kerül egy ilyen automata hívógombos, az utóbbi két évben bőven, egyenest bőkezűen el is látta új, modern lifttel házait jó néhány kerületi IKV. Ennyi pénzért azonban nem lehetett volna-e már a tervezőasztalon nem nagyobb, s nem kisebb, mindössze csak megfelelő „műszaki megoldású", s nem kisebb, nem nagyobb csupáncsak működő „teljesítményű" lifteket kreálni, a folytonosan elromlók helyett?

Hetenként kétszer-háromszor, néha többször is elromlik a miénk, ez tizenöt hónap (ami embernél is, liftnél is még csecsemőidő!) alatt annyi mint legalább... de minek szorozni? Igaz: többnyire gyorsan kijönnek a szerelők és megjavítják. Komoly baja lehet mégis, hiszen gyakran már távozásuk után egy órával, vagy tíz perccel elromlik újra. Ha a lift egymilliós költségéhez hozzászámítjuk a javítások összegét, a gyakori gyaloglás következményeit (egészségben, mérgelődésben stb.) meg minden egyebet, akkor rendkívül drága az ilyen folyton elromló modern lift. Magyar urak vagyunk, így mulatunk, mulatgatunk.

Barabás Tamás

KÍMÉLŐ TÉLIKABÁT

Mindegy, hol vettem, az üzlet neve nem fontos, hiszen több boltban is láttam ugyanilyen kabátot ugyanezért az árért. Nekem, kisnyugdíjasnak elég drága ez a kabát: 3190 forintot fizettem érte. Szép télikabát. A belevarrt selyemcédulát azonban sajnos csak otthon vettem észre, ha ugyanis már a boltban meglátom, bizonyosan nem veszem meg a télikabátot. A cédulára azt írták, hogy a kabát „kímélő viselési módot igényel". Például ne legyen vizes, ha mégis, ne üljünk le benne stb. Hogyan kíméljem egyetlen télikabátomat, hogyan tiltsam el tőle az esőt és a havat? Hetvenhárom éves vagyok, ebben a korban bizony szívesen leülök, ha járművön utazom, akár vizes a kabátom, akár száraz. A külsőleg tetszetős kabát további hibája, hogy olyan kis semmi vatelinféle van benne, ami alig melegít. Így fest a kímélő kabát, amely egyáltalán nem kíméli a pénztárcánkat, sem egészségünket, olyankor, amikor az időjárás éppen támad.

Nagy Szilveszterné,
Debrecen, Csapó u. 66. 4029

TÜCSÖK és BOGÁR

Egy kis dialektika!
(Győri Lajos felvétele)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Új szabadidő központ

Kaposvár környékének zöldövezetében a Deseda-patak vizének felduzzasztásával létesített 7 kilométer hosszú víztároló mentén 10-11 ember kellemes pihenésére, szórakozására és felüdülésére a következő években megkezdik egy nagy szabadidő központ és üdülőterület kiépítését. Ennek érdekében a me-

Kell is, mert 10—11 embernek rengeteg szabad ideje van ám!
(A Dolgozók Lapjában fedezte fel Lengyel Zoltán, komáromi olvasónk)

szabadba. E rendszer része a hangtompító dob is, amely lehetővé teszi a belsőégésű motor nagy üzemi zaját. A gépkocsi kipufogó-

Hát akkor ki vele!
(A Veszprém megyei Naplóból nyírta Petkovics József, hegymagasi olvasónk)

Üres kriptát vagy helyet keresek. „Nem a fal mellett" jeligére a Sallai utcai hirdetőbe.

Mert a fal mellett ugyebár könnyen átfázik az ember.
(A Dunántúli Napló apróhirdetései között fedezte fel Montskó Péter, pécsi olvasónk)

A hidegre való tekintettel bundában!
(A pécsi állatkertben fotózta Juhász Mihály)

ÍGÉRNI KÖNNYŰ

Nehéz a gázpalack címmel már a múlt tavasszal közöltük, hogy Csepelen kevés a gázpalack-cseretelep. A tanács válaszában arról tájékoztatott, hogy a kerületben „a jelenlegi gázcseretelep működése ideiglenes jellegű, mivel nem rendelkezik az előírt feltételekkel. Ezért gondoskodtunk új telephely létesítéséről, mely ez évben kerül átadásra Királyerdő területén, a Damjanich utcában".

Teltek a napok, múltak a hetek, elszálltak a hónapok, és lassan a remények is szertefoszlottak. Az átadásra a mai napig sem került sor. A királyerdei nyugdíjasok kénytelenek szánon, kézikocsin, sítalpakon közlekedni, ha palackot akarnak cserélni. A 10—12 kilométeres gyalogjárás télen-nyáron biztosított.

A propán-bután gázpalack autóbuszon nem szállítható, mert robbanásveszélyes. Ám mindig akad, aki nem a veszélytelen megoldást választja. Ilyenkor a palackot ruhába öltöztetik, talán azért, hogy meg ne fázzék, de valószínűbb, hogy a tökéletes konspiráció kedvéért.

Vajon 1980-ban lesz-e új telephely Csepelen? Legalább — mint 1979-ben tették — ígérjék meg. Hadd legyen mit számonkérnünk 1981-ben is.

(f. i.)

HOVÁ TŰNT EGY ÁLLVÁNY?

Olvastam egy panaszos levelet a Ludasban: a Figaró fűnyíróból hiányzott egy alkatrész. Magam hasonlóképpen jártam. Pécsett, a Szalai András úti ezermester boltban vettem egy Black and Decker készletet. Nem olcsó. Ára 3600 forint. Otthon kibontottam a csomagból és azt tapasztaltam, hogy a dobozán is hirdetett állvány hiányzik belőle. Másnap visszamentem a boltba, ahol azt közölték velem, hogy a szürke dobozhoz nincs is állvány, csak a feketéhez. Lehetséges ez? Hiszen a feketének és a szürkének teljesen egyforma az ára. Akkor miért árulják az egyik tartozékot az egyik fajtához külön 157 forintért? A 3600-hoz képest ez nem nagy összeg, de a dolog akkor sincs rendjén.

ifj. Svegál Andrásné
Olasz, Kossuth L. u. 69.
7745

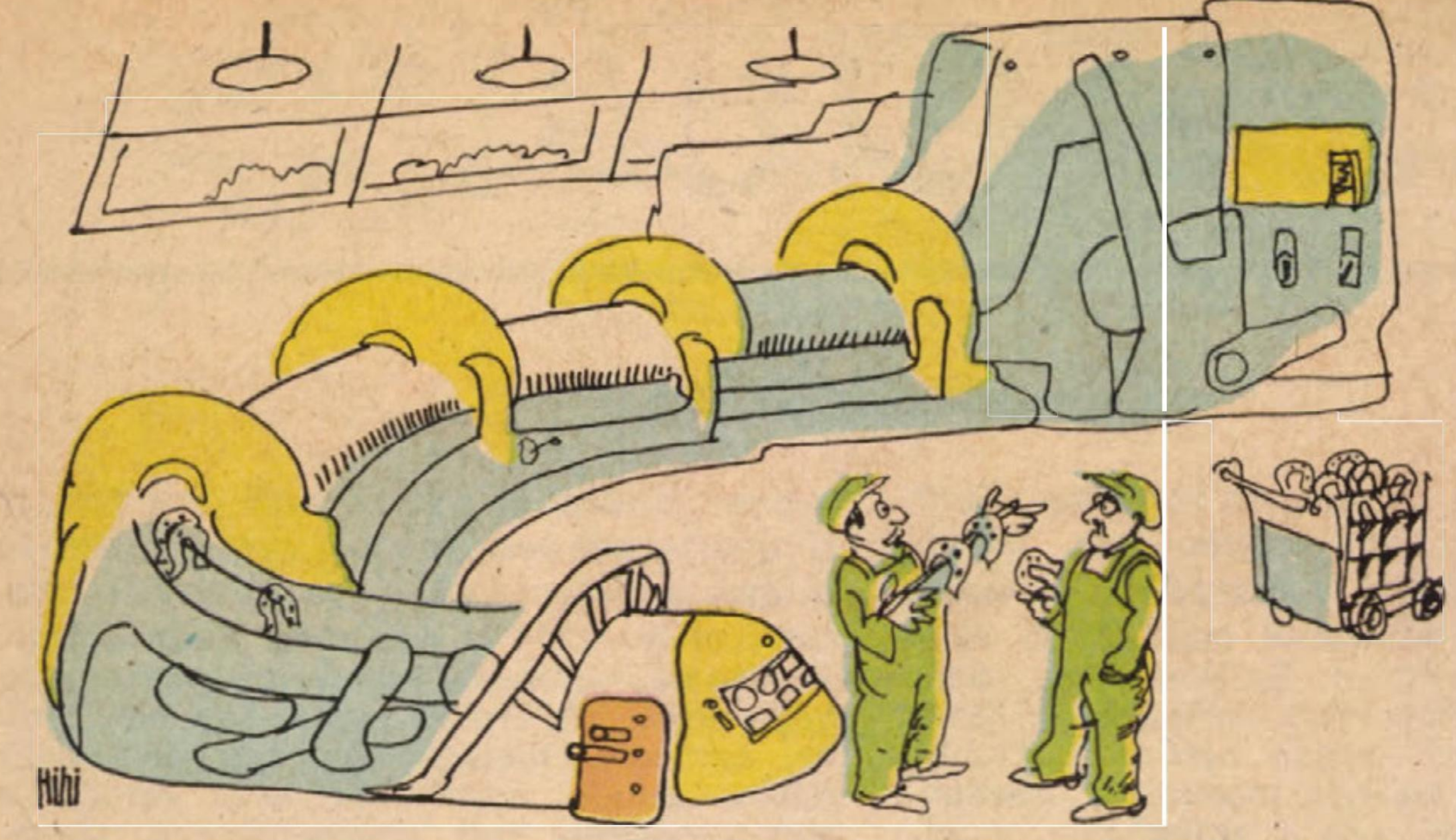
— — — — — *(Itt levágandó!)* — — — — —

Ez a küldemény bérmentesítés nélkül adható fel

POSTAHIVATAL

HELYBEN

ULTRAMODERN GEPSOR

– Amíg nem fut be jobb megrendelés, addig szerencsepatkókat galvanizálunk...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

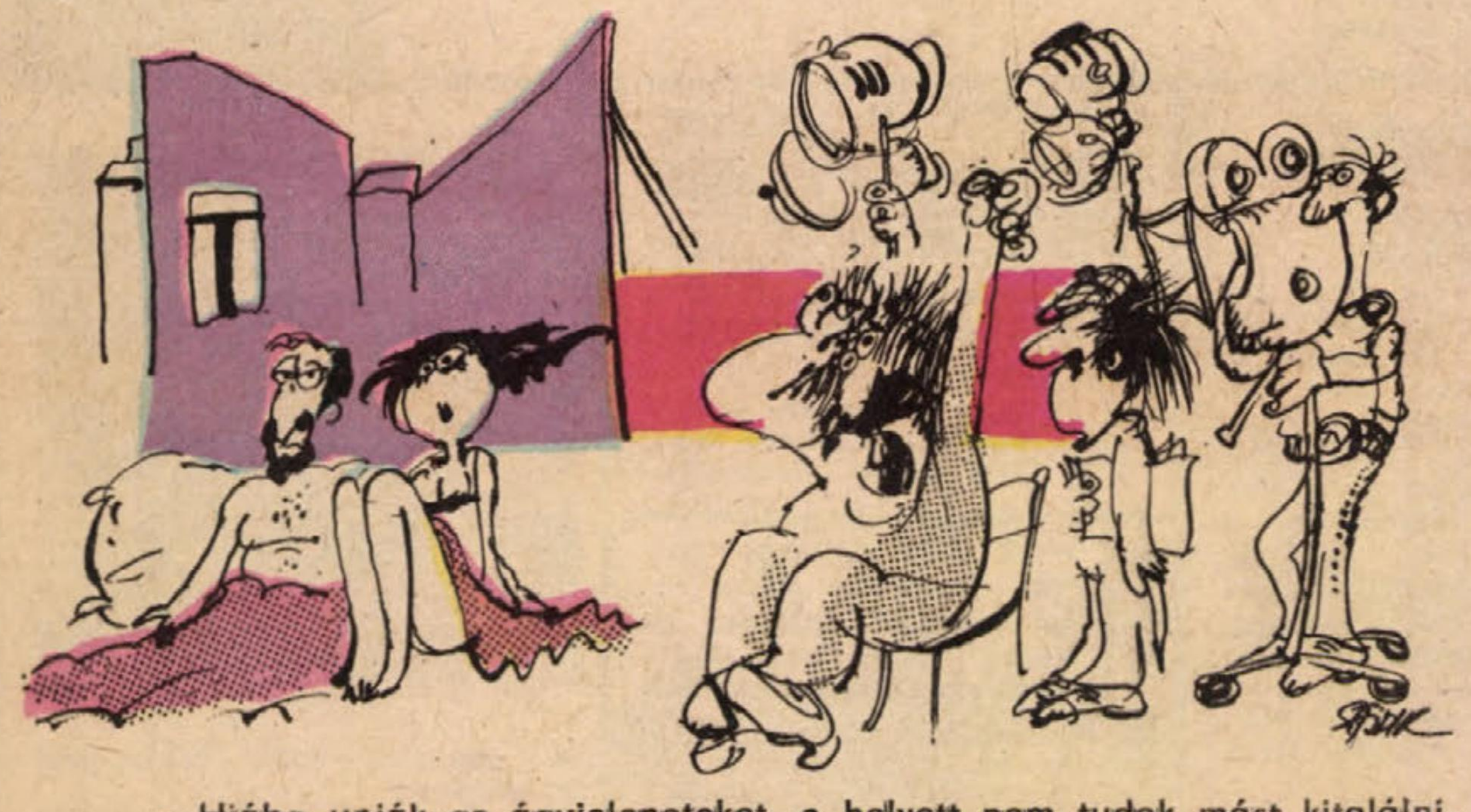
— Legyen szíves, vágja egészen rövidre a hajam! — mondja a hölgyvendég a fodrásznak.

— Miért?

— Mert nem akarok úgy kinézni, mint egy férfi!

FONTOSABB TELEFONSZÁMOK

– Hiába unják az ágyjeleneteket, e helyett nem tudok mást kitalálni.

SZÖSZÖCSKÉK

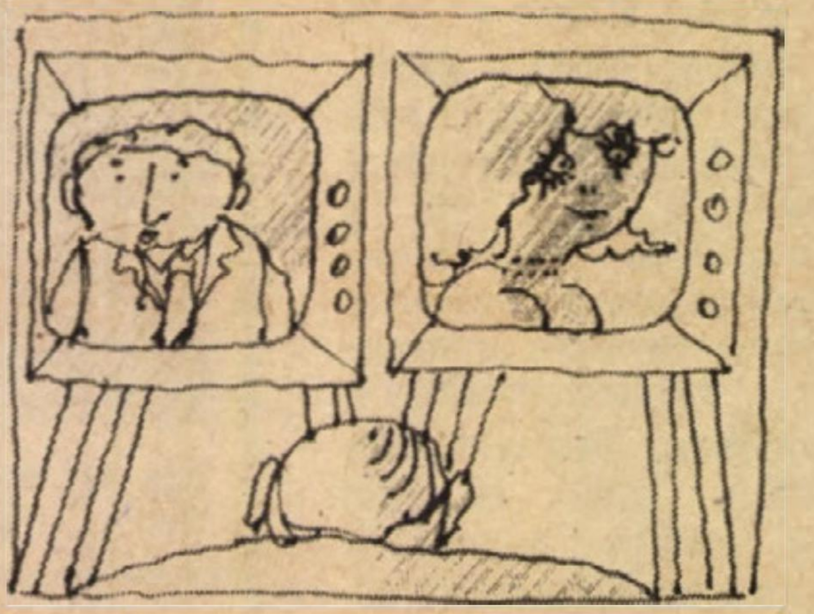
Olvasom a Magyar Televízió elnökének nyilatkozatát. Megüti a szemem egy rész: „Gondosan tanulmányozzuk, hogy azonos időben milyen típusú, milyen karakterű adások futhatnak párhuzamosan. Például: *egyszerre két filmet, egy időben nem lehet vetíteni...*"

Vajon tényleg nem lehet?

A nyilatkozat megjelenésének szombatján az esti főműsor az egyes csatornán: a „Derrick" című bűnügyi *film;* a kettesen: „Az utolsó ítélet" című olasz—francia *film.* A rákövetkező szombat este az egyesen: a „Tetthely" című bűnügyi *film;* a kettesen: „A hatos számú kórterem" című jugoszláv *film.*

A magam részéről ezzel be is fejeztem a gondos tanulmányozást. Megállapítottam, hogy a nyilatkozattal ellentétben, igenis *lehet* két filmet egyidejűleg vetíteni a tévében.

Csupán *megnézni* nem lehet egyszerre kettőt.

Kedvelt pályatársam és cimborám a minap hírt adott kedvelt vicclapomban arról, hogy száz tojást kapott ajándékba egy ismeretlen vidéki házaspártól. A következményeket az alábbi aranyos, négysoros rigmusban ecsetelte:

Lágytojás, rántotta,
tükörtojás, omlett,
nőm ennyit nem sütött,
mióta párom lett!...

Szívből örülnék, ha cimborám hitvese alkalmilag összedugná a fejét az enyémmel, s elárulná neki, mi módon szokta a lágytojást sütni. Új ízekre vágyom.

Szidja, gúnyolja a tévéműsor dalnoka a Petőfi-híd átépítését, melynek következtében szegény feje vargabetűkre kényszerül, ha át akar jutni kocsiján Budára. Nem a Roosevelt téri irodaház építésének sebességéről és e palota káprázatos külleméről humorizál; nem azt pellengérezi ki, hogy a Vigadót nagy csinnadrattával átadták, holott a nagyérdemű még hónapokig nem látogathatja — nem. Az elkerülhetetlenül szükséges — és mellesleg mifelénk ritkán tapasztalható ütemű — hídrekonstrukciót látja jónak kipécézni, mondván, hogy a pesti embernek a váci révig kell kocsiznia ha gyorsan akar átjutni a folyam jobb partjára.

Sajnos, még ez a gondolata sem egészen eredeti. Lássuk csak, mit írt Szerb Antal, közel fél évszázada: „...akkoriban a Duna még gyakran befagyott és az emberek átkorcsolyáztak Budára. Ha nem fagyott be, csak zajlott, egészen Bécsig kellett felkerülni annak, aki, mondjuk, a Krisztina téren akart vacsorázni."

Ha nem tartanók karban hídjainkat — márpedig a gúnydalocska ilyesmit sugall — úgy hamarább kelnénk át Vácnál a Dunán, mint ma. Más szóval: többet vesztenénk a vámon, mint amennyit nyernénk a réven.

Ha nem is épp a vácin.

(timár)

(Itt levágandó!)

MEGRENDELŐLAP

1980 .... hó 1-től megrendelem a Ludas Matyi című lapot

.... példányban, az alábbi címre:

A megrendelő neve ....

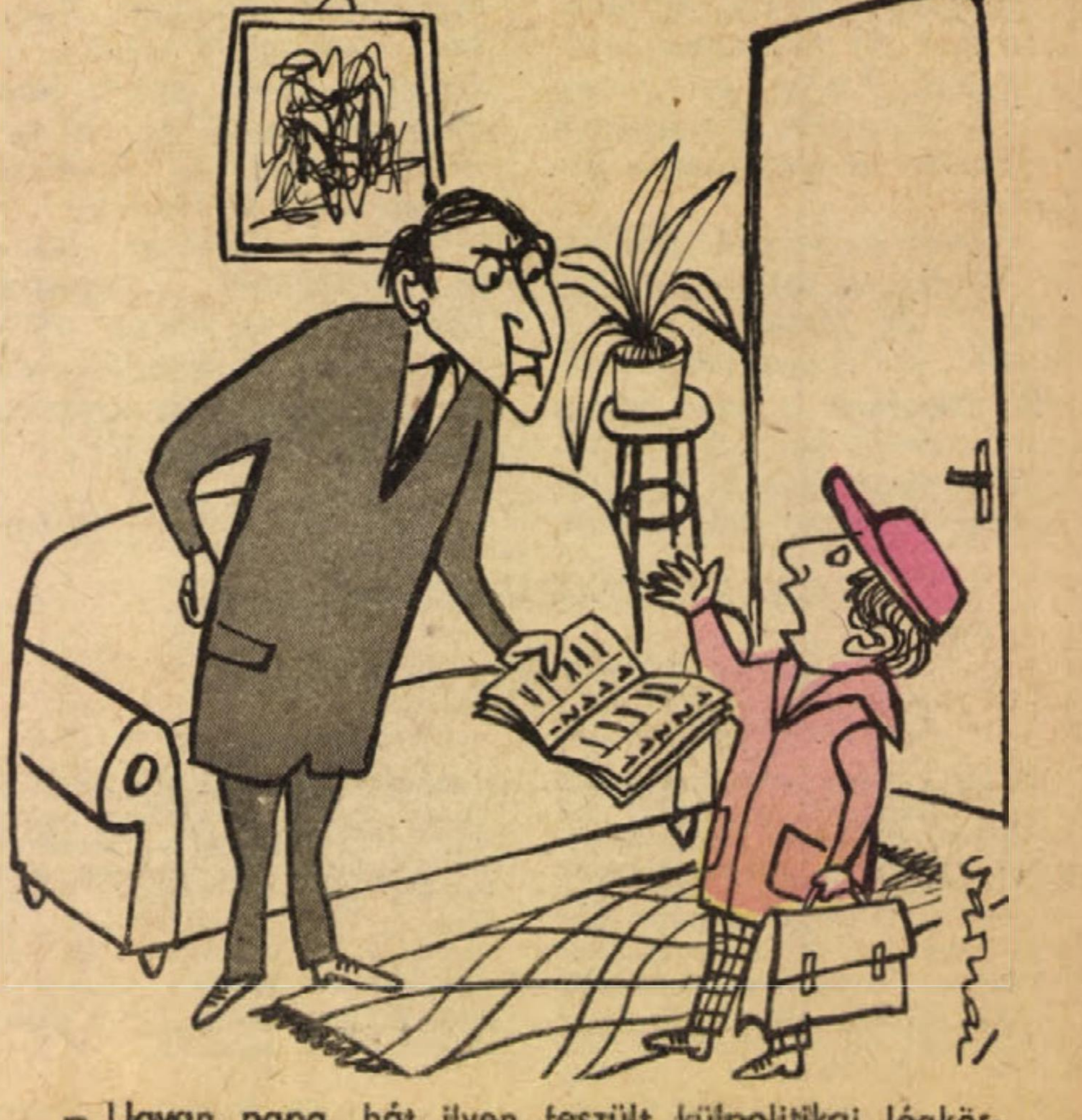
Város (község, falu) ....

.... utca .... hsz ...... ajtó. Irányítószám:

Az előfizetési díjat a nyugtával jelentkező kézbesítőnek fizetem.

(Kérjük nyomtatott betűkkel kitölteni!)

....
aláírás

– Ugyan, papa, hát ilyen feszült külpolitikai légkörben fontos az én bizonyítványom?

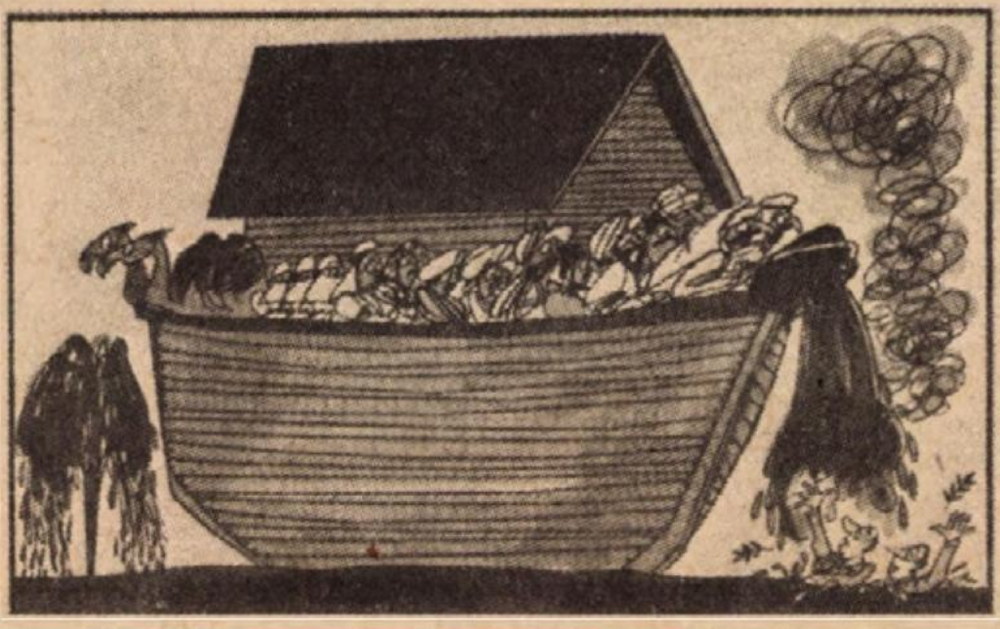
IMPORT HUMOR

JÓSLATOK A NYOLCVANAS ÉVEKRE
Rajzok a Punch című angol szatirikus lapból

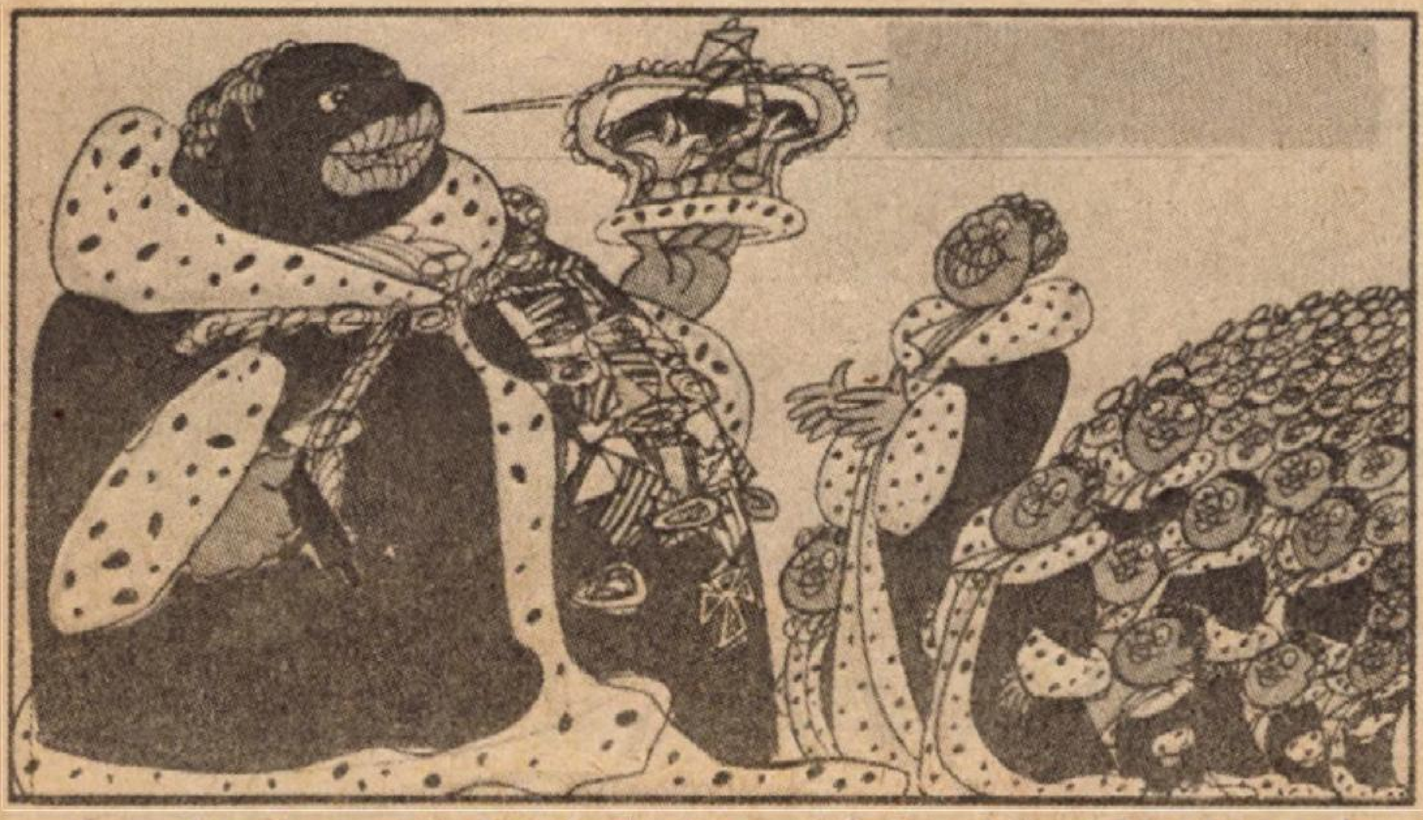

KÍNA: Kifinomulnak a politikai propaganda eszközei: a tacepaókat az égre írják.

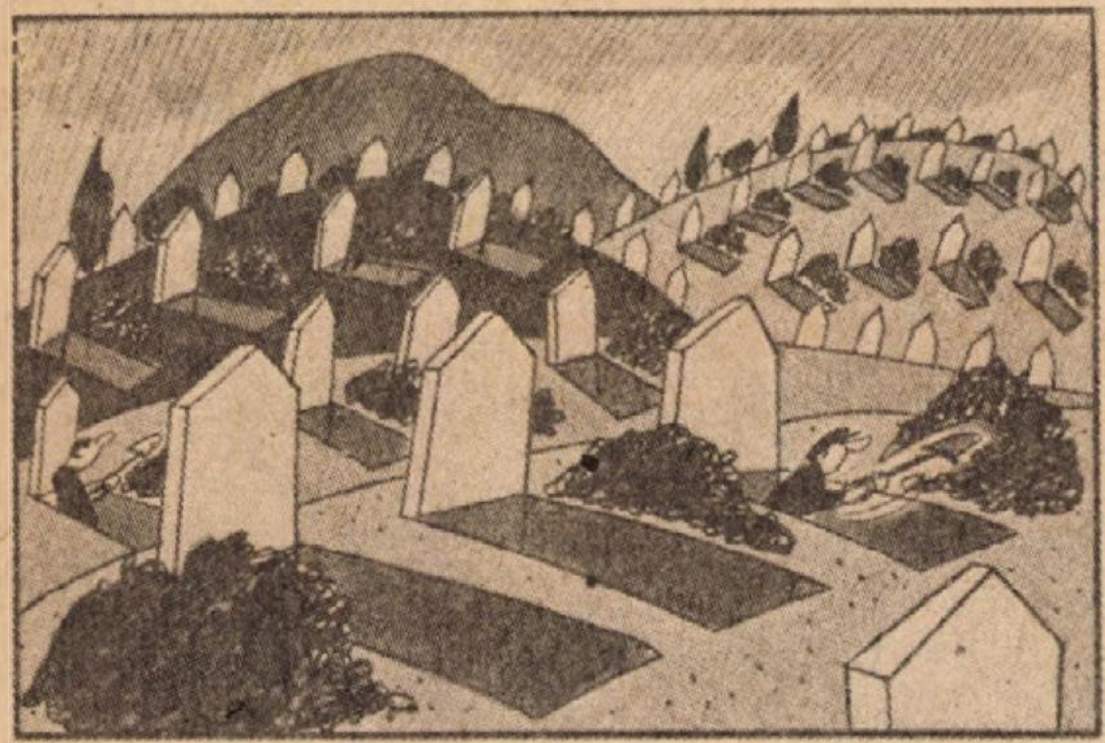
KÖZEL-KELET: A nyugati diplomatákat meleg fogadtatásban részesíti az OPEC, a nagy szaharai negyvennapos olajkitörés után.

UGANDA:

Demokratikus szándékainak bizonyítására Idi király lemond a fiai javára, akiknek mindegyike az év egy-egy napján fog uralkodni.

IRORSZÁG: Végre kitör a béke...

CIRKUSZBAN

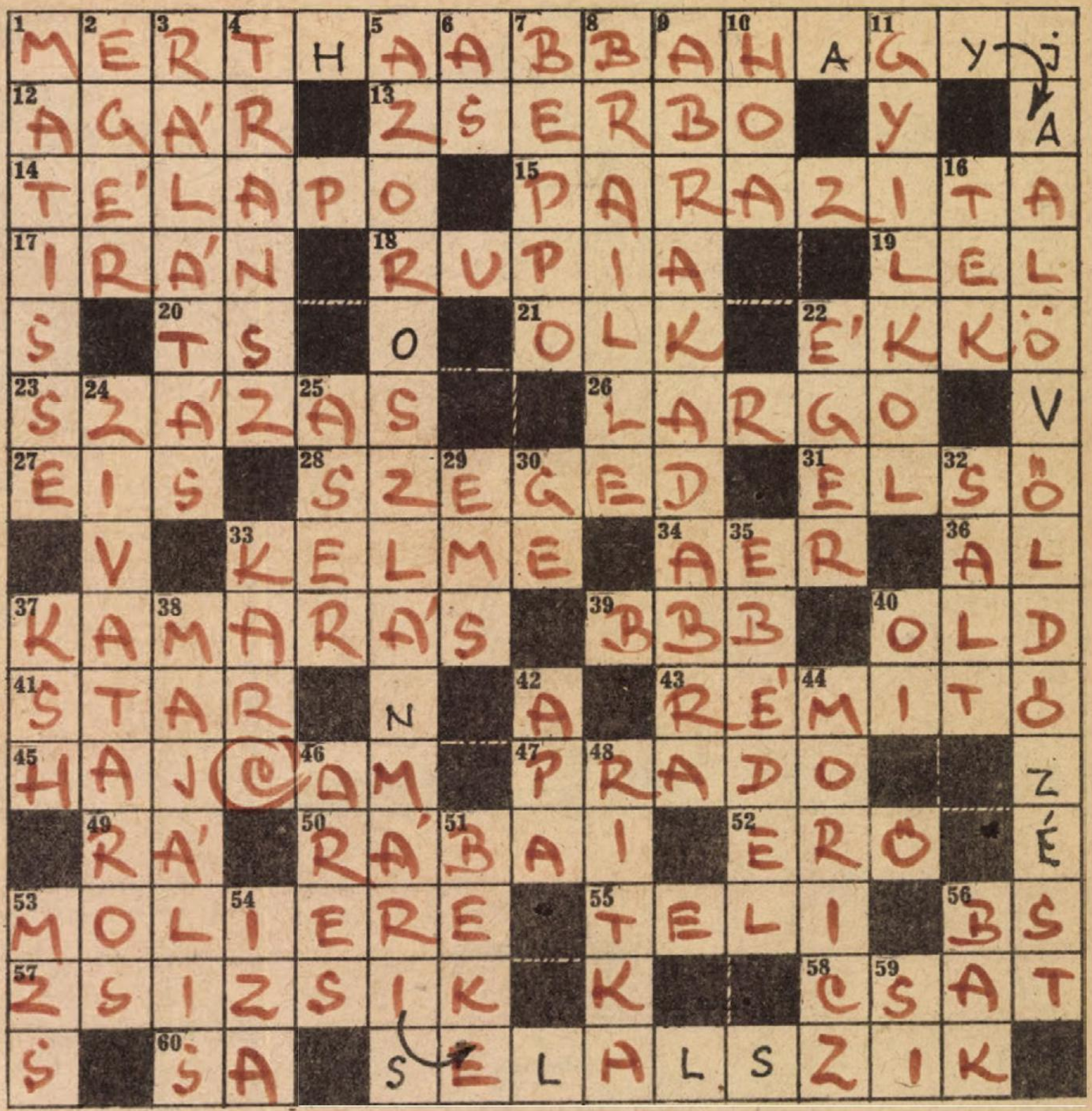
Műsor közben rémülten rohan az istállómester az igazgatóhoz: — Igazgató úr kérem, nagy baj van! Az oroszlánidomító revolvere produkció közben csütörtököt mondott! — Mért kell neki revolver? — kérdi meglepetten az igazgató. — Vízszintes 1 — függőleges 5 — hangzik a felelet. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 4-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Kutyafajta
13. Mai neve: Vörösmarty-cukrászda
14. Ajándékot hoz a gyerekeknek
15. Élősdi alak
17. Olajban gazdag ország
18. Indiai pénzegység
19. Talál
20. T. S.
21. A polka közepe
22. Ékszerbe foglalt drágakő
23. Egyik bankjegyünk
26. Lassú tempót előíró zenei jelzés
27. Jég — németül
28. Magyar város
31. A dobogó legfelső fokán áll
33. Ruhára való anyag
34. Levegő — klasszikus szóval
36. Az alumínium jele
37. A királyi udvartartás egyik méltósága volt
39. Azonos betűk
40. Csomót kibogoz
41. Csillag — angolul (magyarul: sztár)
43. Nagyon ijesztő
45. Születésünkkel magunkkal hozott készség
47. Madrid híres képtára
49. Igekötő
50. Az Állami Népi Együttes kiváló koreográfusa volt
52. Fizikai adottság
53. A vígjátékírás francia klasszikusa
55. Színültig van
56. B. S.
57. Lencsében, borsóban kárt okoz
58. Ruha dísze
60. Fasiszta rohamosztag jele volt

FÜGGŐLEGES

1. Nagy francia festő, grafikus, szobrász (1869—1954)
2. Rágcsáló állat
3. Felülnézet
4. A spiritiszta médium állapota
6. Az arzén jele
7. A Néma levente csatlósa
8. A vakok írásának megalkotója
9. Hajdan mágikus erejű varázsszó
10. Vietnamban élő kínai
11. Embert öl
16. ...nőc
22. Magasra növő fa
24. A nyárra jellemző időjárás
25. Fiatal színházi rendező (Tamás)
29. Folyó az NSzK-ban
30. A germánium vegyjele
32. Sokat emlegetett fegyverkorlátozási szerződés
33. Rövid, derűs írás, kroki
35. Ebédjét fogyasztja
37. A statisztikai hivatal betűjele
38. A szabadban rendezett vidám összejövetel
40. O. I.
42. Gyereke van
44. Nagy realista írónk (1879—1942)
46. A rómaiak egyik istene
48. Például a fehér holló
51. Kiváló magyar matematikus (Manó, 1862—1946)
53. A 44 függ. monogramja
54. Ritka női név
56. Hím kecske
59. Sporteszköz

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. 1900) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft negyed évre 36 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással 80.2308/2-05 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

PÁRBESZÉD A DUTYIBAN

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— De kérem, ez egészen nevetséges. Ki fog betörni egy börtönbe?

200—200 forintot nyert:

Kovács László, Nagykőrös III., Zalán u. 37. 2750

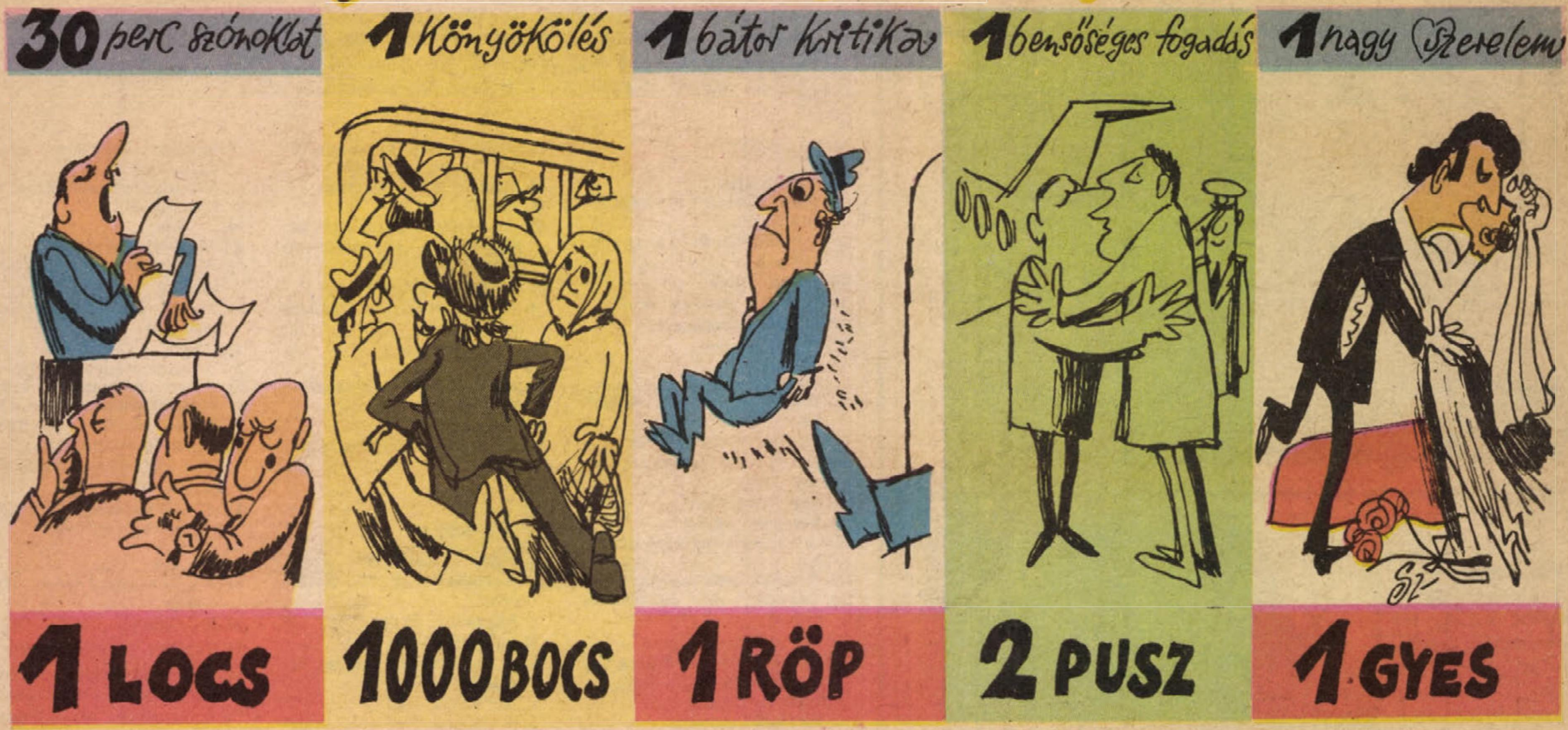
Galgóczy Mónika, Nagykovácsi, Erdészeti Nevelő Otthon, 2094

Gyetvai Józsefné, Mélykút, Munkácsy u. 12. 6449

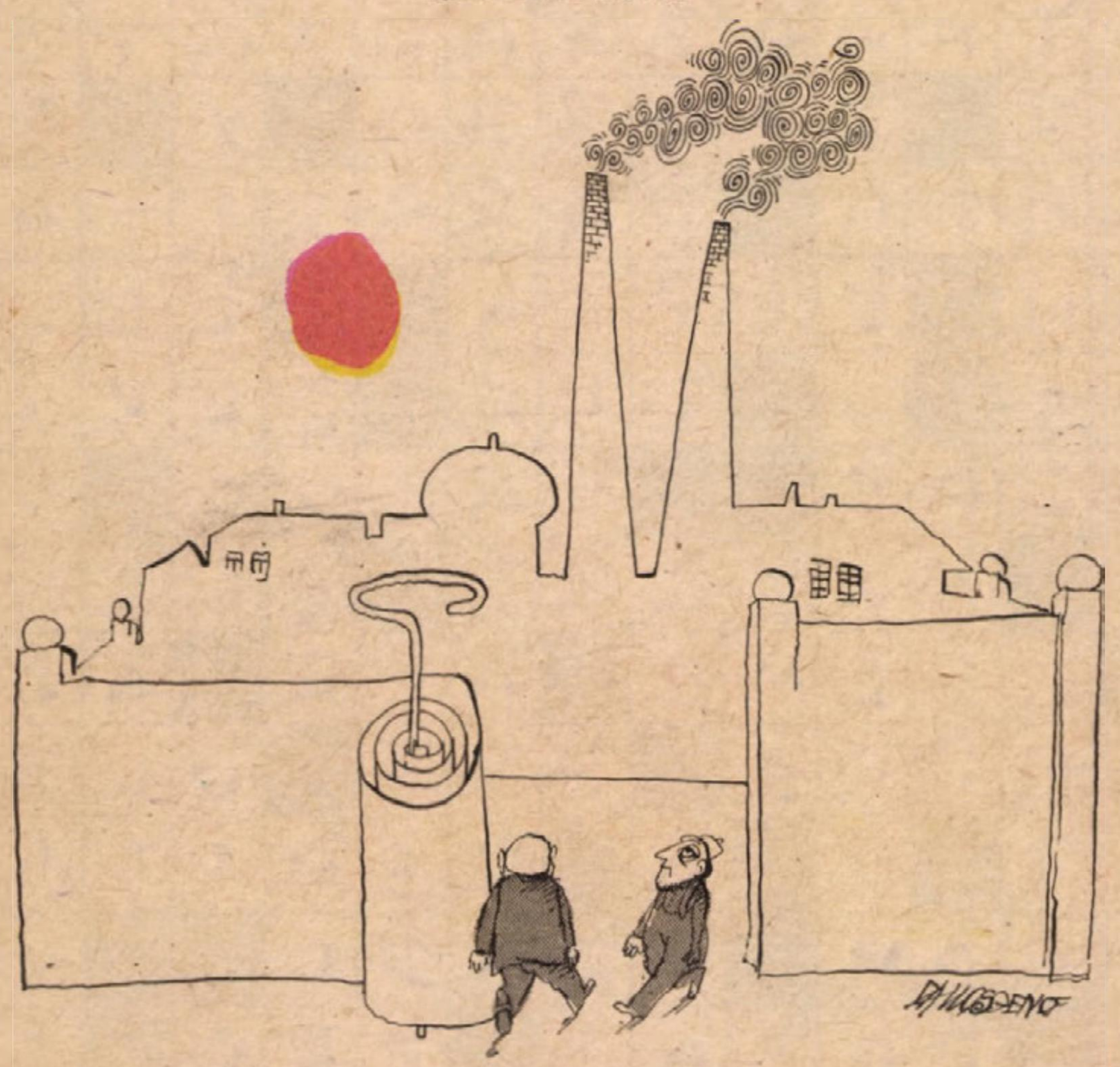
A nyereményeket postán küldjük el.

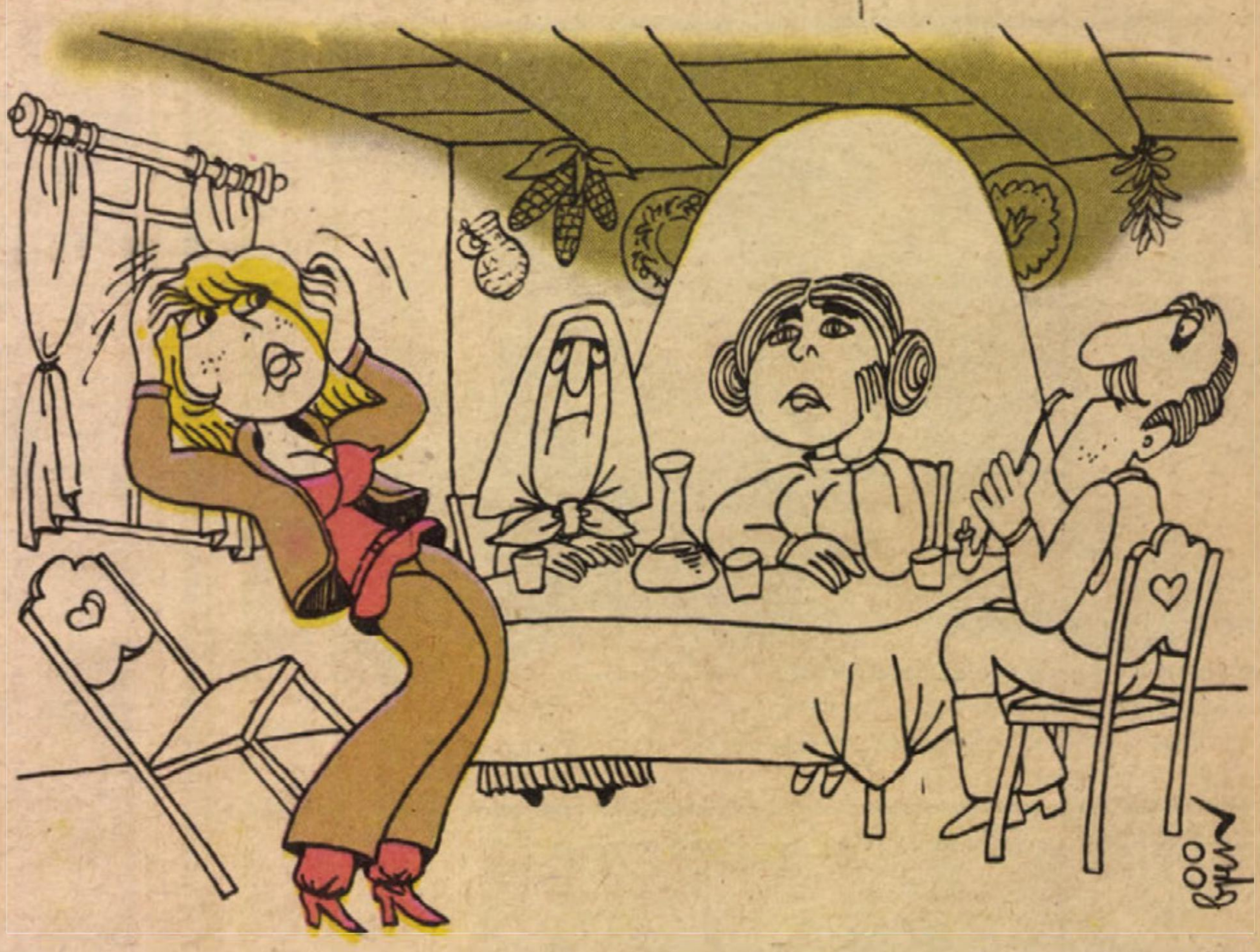
Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

MÉRÉSI újdonságok

KONZERVGYÁR

– Micsoda szégyen! Töltött káposztával akarjátok kezdeni a lakodalmi ebédemet, ráksaláta helyett?

HIDEG LAKÁS

– Kértem már, Mariska, hogy ne seperje a szőnyeg alá a havat!

– Megjöttek a gyökerek!